

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). การจัดสาระการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการกระทรวงศึกษาธิการ
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). ผังมโนทัศน์และสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการกระทรวงศึกษาธิการ
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการกระทรวงศึกษาธิการ
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2545).บรรทัดฐานภาษาไทย เล่ม 1: ระบบเสียงอักษรไทย การอ่านคำและการเขียนสะกดคำ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2551).หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2538). สถาบันภาษาไทย.การเรียนการสอนปัญหาและแนวทางแก้ไข. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว
- เกศริน จันทร์หอม. (2549). การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา. การค้นคว้าแบบอิสระ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- จารุวรรณ สายสิงห์. (2546). การผสมผสานการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์และการสอนภาษา โดยรวมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงความเข้าใจในการอ่านการเขียน สะกดคำและความคิดเห็นต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- จิรนนท์ เมฆวงษ์. (2547). การพัฒนาความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษและความคงทน ในการเรียนรู้คำศัพท์ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

- จุฬารัตน์ ปัญญา. (2550). ผลการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 เรียนโดยใช้
สื่อสิ่งพิมพ์ส่งเสริมการอ่าน. การค้นคว้าแบบอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- ณรงค์ เตชะ. (2546). การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนสะกดคำที่มีตัวการันต์สำหรับ
นักเรียนชาวไทยภูเขาเผ่ากะเหรี่ยงชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. การค้นคว้าแบบอิสระ
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- ครุณี บริจาค. (2551). การใช้แนวการสอนภาษาแบบองค์รวมเพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่าน
ภาษาอังกฤษ ความสามารถในการเขียนสรุปความและความมั่นใจในตนเองของนักศึกษา
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- ทิพวรรณ นามแก้ว. (2535). การใช้แบบฝึกเสริมทักษะการเขียนคำที่มีพยัญชนะ น ง ด ม ก บ
เป็นตัวสะกดสำหรับนักเรียนชาวเผ่ากะเหรี่ยง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1.
วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- นภค จันทรเพ็ญ. (2531). การใช้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ: แสงศิลป์การพิมพ์
- นราวัลย์ พูลพิพัฒน์. (2529). ปัญหาการเรียนภาษาไทย. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- บรรจบ พันธุมธา. (2540). ลักษณะและการใช้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- บัณฑิตวิทยาลัย. (2547). คู่มือการเขียนวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าแบบอิสระ.
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- บันลือ พฤษะวัน. (2536). มิติใหม่ในการสอนอ่าน. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิชจำกัด
- ประทีน มหาจันทร์. (2530). การสอนอ่านเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: โอ.เอส.พรินต์
- ปรานี สมณา. (2540). การใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชาวเขา
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนแม่ต๋นวิทยาคม อำเภออมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่.
การค้นคว้าแบบอิสระ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- เปลื้อง ฌ นคร. (2542). ศิลปะแห่งการอ่าน. กรุงเทพฯ: บริษัทเฮลโล่การพิมพ์
- ผดุง อารยะวิญญู. (2549). ชุดแก้ไขความบกพร่องทางการอ่านและการเขียนชุดที่ 20 วิธียุทธศาสตร์.
กรุงเทพฯ: แวนแก้ว
- ผดุง อารยะวิญญู. (2546). วิธีสอนเด็กเรียนยาก. กรุงเทพฯ: แวนแก้วการพิมพ์
- ภัทรกมล รักสงวน. (2546). การใช้แนวการสอนภาษาแบบองค์รวม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังพูด
ภาษาอังกฤษ และทักษะทางสังคมของนักศึกษาผู้ใหญ่. วิทยานิพนธ์
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

- มยุรี อมรวิไลกุล. (2547). การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยด้วยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง. การค้นคว้าแบบอิสระ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- แม่นมาศ ขวลิตร. (2544). แนวทางส่งเสริมการอ่าน. กรุงเทพฯ: บรรณกิจ 1991 จำกัด
- รัตนา ใจเสมอ. (2545). การสร้างแบบฝึกการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. การค้นคว้าแบบอิสระ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- รุ่งลาวัลย์ กุมภาว. (2550). การใช้กิจกรรมการเรียนรู้ทางภาษาศาสตร์เพื่อฝึกออกเสียงคำที่มีตัวสะกดสำหรับนักเรียนปกาเณญูโรงเรียนบ้านขุนแม่่นาย อำเภอแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าแบบอิสระ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- วราภรณ์ บำรุงกุล. (2542). อ่านถูก สะกดถูกคำ ความหมาย ประโยค. กรุงเทพฯ: เลิฟแอนลิฟเฟิลส
- วัชร ทาวงศ์. (2549). การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและการเขียนตัวสะกดท้ายคำสำหรับนักเรียนชาวไทยภูเขา. การค้นคว้าแบบอิสระ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- วันเพ็ญ เดียวสมคิด. (2551). การสอนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองตามแนวการสอนแบบโฟนิกส์เพื่อพัฒนาความพร้อมทางภาษาไทยของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลบ้านปลาตาว อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าแบบอิสระ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- ศรศักดิ์ ศรีตระกูล. (2541). การใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- ศิริลักษณ์ สกุลวิทย์. (2541). แบบฝึกการออกเสียงและการเขียนคำที่สะกดด้วยแม่กดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง. การค้นคว้าแบบอิสระ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- ศรีวิไล พลมณี. (2545). พื้นฐานการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ศรีวิไล พลมณี. (2545). ภาษาและการสอน. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

- สมจิตต์ ชัยพูน.(2551). การสอนซ่อมเสริมโดยใช้กิจกรรมเชิงบูรณาการเพื่อพัฒนาการอ่านออกเสียงภาษาไทยของนักเรียนชาวเขาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- สมบัติ การจนารักพงศ์ และคณะ. (2549). นวัตกรรมการศึกษาเทคนิคการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ 5E ที่เน้นพัฒนาทักษะการคิดขั้นสูง: กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ: ธารอักษร
- สมบัติ จำปาเงิน และสำเนียง มณีกาญจน์. (2531). หลักการอ่าน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เรือนแก้วการพิมพ์
- สนิท สัตโยภาส. (2551). แบบฝึกเพื่อสอนซ่อมเสริมนักเรียนชาวเขาชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีปัญหาด้านการออกเสียงตัวสะกดไม่ชัดเจน. กรุงเทพฯ: ธารอักษร
- สุคนธ์ สินธพานนท์. (2551). นวัตกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพของเยาวชน. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือจุฬาฯ
- สุจิตรา อินทรศรีศรี. (2537). ความสามารถทางการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- สุทธิรัตน์ คงไทย. (2539). การพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจด้วยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- สุพัทธ์ จันทรแดง. (2547). การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาวไทยภูเขา. การค้นคว้าแบบอิสระ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- อารี สันทรวี. (2550). สอนภาษาไทยแนวสมดุภาษา. กรุงเทพฯ: สมาคมเพื่อการศึกษาเด็ก
- Carr, E.M. (1983). The effect of inference training on children's comprehension of expository text. *Journal of Reading Behavior*. 15 (3).27.
- Dewey.J.O. (1973). *Whole Language Approach*. Available <http://www.bloggang.com/viewdiary.php?=&month>.
- Freeman, Y. S. and Mason, B. (1991). Practicing What We Preach : Whole Language with Teachers of Bilingual Learners. In K. Goodman, and Goodman, Y. (Eds.), *Occasional paper : Program in Language and Literacy*. Tucson, AZ : University of Arizona.

Freeman, Y.S and Freeman, D.E. (1992). **Whole Language for Second Language Learners.**

The United States of America : Heinemann A Division of Reed Publishing.

Goodman, K.S. (1989). Whole language research : Foundations and development.

The Elementary school journal, 90, 208 – 221.

Halliday, M. A. K. (1978). **Language as Social semiotic : The Social Interpretation of Language and Meaning.** Baltimore; University Park Press.

Handcook, L & Wingert. (1996). Phonics Information. Newsweek, May 13 (Online). Available : <http://www.cdipage.com/phonic.htm>. (2006, November 3).

Hughes, J.M. (1972). **Phonics and the Teaching of Reading.** London. Evans Brothers Limited.

Jannuzi, C. (1997). Phonics vs. Whole language Literacy across cultures, June, 1/1 (Online).

Available : <http://www.2.aasa.ac.jp/~dcdzcs-LAC> 97 – phonics thml. (2006, November 13).

Vacca, J.A. & others. (1995). **Reading and Learning to Read.** New York : Harper Collins College Publishers.

Weaver, C. (1994). **Phonics in Whole Language classroom.** Available http://www.ed.gov/databases/ERIC_Digests/ed372375.html.

Weaver, C. (1990). **Reading Process and Practice; from Sociopsychology to Whole Language.** Portsmouth, NH; Heinemann Educational Books.

Yazmin, E. (1997). The effect of Whole Language Instruction on the Writing Development of Spanish-Speaking and English-Speaking Kindergartners. **Bilingual research journal.** Volume 21, number 2 & 3, Los Angeles University, Northridge.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา
ของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้รูปแบบการสอนภาษาแบบโฟนิกส์ประกอบการสอนภาษาไทย
แบบองค์รวมเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง

รองศาสตราจารย์ยุพิน อินทะยะ

รองศาสตราจารย์ รัตน์ 9

อาจารย์พิเศษ คณะครุศาสตร์

สาขาหลักสูตรและการสอนเชี่ยวชาญการสอนภาษาไทย

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่

อาจารย์สามารถ ศรีจันทร์

อาจารย์ประจำสาขาจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่

อาจารย์บุญรอด โชติวชิรา

อาจารย์ประจำสาขาวิชาการสอนภาษาไทย

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

จังหวัดเชียงใหม่

**รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยง
ของแบบทดสอบวัดความสามารถอ่านออกเสียงและการเขียนสะกดคำ**

นางอำพร	ป้อมใจ	ตำแหน่งครู คศ. 3 เชี่ยวชาญพิเศษการสอนภาษาไทย โรงเรียนบ้านเหมืองแร่ อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3
นางอโณทัย	ศรีประเสริฐ	ตำแหน่งครู คศ. 3 เชี่ยวชาญพิเศษการสอนภาษาไทย โรงเรียนบ้านเหมืองแร่ อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3
นางสาวนางเขาว์	ศรีอินทร์	ตำแหน่งครู คศ. 2ชำนาญการสอนภาษาไทย โรงเรียนบ้านเหมืองแร่ อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3

ภาคผนวก ข

แบบประเมินเพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา การใช้รูปแบบการสอนภาษาแบบโฟนิิกส์ประกอบการสอนภาษาไทยแบบองค์รวม

คำชี้แจง

1. โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องผลการประเมินตามความคิดเห็นของท่าน
2. หากท่านเห็นว่าเหมาะสม หรือไม่เหมาะสม โปรดเพิ่มเติมข้อคิดเห็นลงในช่องสิ่งที่ต้อง

ปรับปรุง

3. หากท่านมีข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นเพิ่มเติม โปรดเขียนแสดงความคิดเห็นลงในช่อง

ข้อเสนอแนะ

ขอขอบพระคุณท่านผู้เชี่ยวชาญทุกท่านเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ชลารินทร์ สุรินจักร์

นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการสอนภาษาไทย

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ตอนที่ 1 การใช้รูปแบบการสอนภาษาแบบโฟนิक्सประกอบการสอนภาษาไทยแบบองค์รวม

การใช้รูปแบบการสอนภาษาแบบ โฟนิกส์ประกอบการสอนภาษาไทย แบบองค์รวม	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ															
	หน่วยที่ 1 สนุกกับกลอน				หน่วยที่ 2 สนใจด้วย นิทาน				หน่วยที่ 3 เบิกบาน เรื่องสั้น				หน่วยที่ 4 สารพัน บทความ			
	เหมาะสมมาก	เหมาะสมปานกลาง	เหมาะสมน้อย	ควรปรับปรุง	เหมาะสมมาก	เหมาะสมปานกลาง	เหมาะสมน้อย	ควรปรับปรุง	เหมาะสมมาก	เหมาะสมปานกลาง	เหมาะสมน้อย	ควรปรับปรุง	เหมาะสมมาก	เหมาะสมปานกลาง	เหมาะสมน้อย	ควรปรับปรุง
1. ความสอดคล้องของแผนการจัด การเรียนรู้																
1.1 จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับ ตัวชี้วัด																
1.2 ตารางการเรียนรู้สอดคล้องกับตัวชี้วัด																
1.3 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้สามารถ นำไปใช้สอนได้จริง																
ข้อเสนอแนะ.....																
.....																
.....																
.....																
2. ตารางการเรียนรู้																
2.1 ความถูกต้อง ชัดเจน																
2.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้																
2.3 การเรียงลำดับเนื้อหา																
ข้อเสนอแนะ.....																
.....																
.....																
.....																

การใช้รูปแบบการสอนภาษาแบบ โฟนิคส์ประกอบการสอนภาษาไทย แบบองค์รวม	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ															
	หน่วยที่ 1 สนุกกับกลอน				หน่วยที่ 2 สนใจด้วย นิทาน				หน่วยที่ 3 เบิกบาน เรื่องสั้น				หน่วยที่ 4 สารพัน บทความ			
	เหมาะสมมาก	เหมาะสมปานกลาง	เหมาะสมน้อย	ควรปรับปรุง	เหมาะสมมาก	เหมาะสมปานกลาง	เหมาะสมน้อย	ควรปรับปรุง	เหมาะสมมาก	เหมาะสมปานกลาง	เหมาะสมน้อย	ควรปรับปรุง	เหมาะสมมาก	เหมาะสมปานกลาง	เหมาะสมน้อย	ควรปรับปรุง
4.5 ลำดับขั้นตอนของการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน																
4.6 กิจกรรมมีความน่าสนใจ จูงใจ ให้นักเรียนมีความกระตือรือร้น ที่จะเรียนรู้																
4.7 กระตุ้นให้นักเรียนค้นพบและสร้าง องค์ความรู้ด้วยตนเอง																
ข้อเสนอแนะ.....																
.....																
.....																
5. สื่อการเรียนรู้																
5.1 ความเหมาะสมกับระดับความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์เดิม ของนักเรียน																
5.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การ เรียนรู้																
5.3 สอดคล้องกับเนื้อหา																
5.4 เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียน การสอน																
5.5 มีความสะดวกในการนำมาใช้																
5.6 กระตุ้นความสนใจของนักเรียน																
ข้อเสนอแนะ.....																
.....																
.....																

การใช้รูปแบบการสอนภาษาแบบ โฟนิิกส์ประกอบการสอนภาษาไทย แบบองค์รวม	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ											
	หน่วยที่ 1 สนุกกับกลอน				หน่วยที่ 2 สนใจด้วย นิทาน				หน่วยที่ 3 เบิกบาน เรื่องสั้น			
	เหมาะสมมาก	เหมาะสมปานกลาง	เหมาะสมน้อย	ควรปรับปรุง	เหมาะสมมาก	เหมาะสมปานกลาง	เหมาะสมน้อย	ควรปรับปรุง	เหมาะสมมาก	เหมาะสมปานกลาง	เหมาะสมน้อย	ควรปรับปรุง
6. วิธีวัดและเครื่องมือประเมินผล												
6.1 วิธีการวัดผลสอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้												
6.2 วิธีการวัดผลเหมาะสมกับกิจกรรม การเรียนการสอน												
6.3 เครื่องมือที่ใช้วัดผลเหมาะสมและ สอดคล้องกับจุดประสงค์												
6.4 ระบุเกณฑ์การวัดผลและ ประเมินผลสอดคล้องกับพฤติกรรมที่ ต้องการวัด												
ข้อเสนอแนะ.....												

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)

ตำแหน่ง.....
...../...../.....

ภาคผนวก ก

ผลการวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา
ของผู้เชี่ยวชาญในการหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3		
1. ความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้					
1.1 จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับตัวชี้วัด	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
1.2 สารการเรียนรู้สอดคล้องกับตัวชี้วัด	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
1.3 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้สามารถนำไปใช้สอนได้จริง	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
2. สารการเรียนรู้					
2.1 ความถูกต้อง ชัดเจน	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
2.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
2.3 การเรียงลำดับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
3. จุดประสงค์การเรียนรู้					
3.1 สามารถวัดและประเมินผลได้	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
3.2 สามารถจัดกิจกรรมได้บรรลุตามจุดประสงค์	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
4. กิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้รูปแบบการสอนภาษาแบบโฟนิกส์ประกอบการสอนภาษาไทยแบบองค์รวม					
4.1 หลักการของวิธีโฟนิกส์ เน้นการอ่านออกเสียงแบบแจกลูก สะกดคำ	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
4.2 หลักการของการสอนภาษาไทยแบบองค์รวม เน้นความเข้าใจในการอ่านเรื่องโดยปฏิบัติกิจกรรมทางทักษะสัมพันธ์ทั้งสี่ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
4.3 ความเหมาะสมกับวัย ความสามารถและความสนใจของนักเรียน	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3		
4.4 ความเหมาะสมของระยะเวลา ของการจัดกิจกรรม	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
4.5 ลำดับขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
4.6 กิจกรรมมีความน่าสนใจ จูงใจ ให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
4.7 กระตุ้นให้นักเรียนค้นพบและสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
5. สื่อการเรียนรู้					
5.1 ความเหมาะสมกับระดับความรู้ความสามารถ และประสบการณ์เดิมของนักเรียน	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
5.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
5.3 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
5.4 เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอน	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
5.5 มีความสะดวกในการนำมาใช้	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
5.6 กระตุ้นความสนใจของนักเรียน	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
6. วิธีวัดและเครื่องมือประเมินผล					
6.1 วิธีการวัดผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
6.2 วิธีการวัดผลเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอน	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
6.3 เครื่องมือที่ใช้วัดผลเหมาะสมและสอดคล้องกับจุดประสงค์	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
6.4 ระบุเกณฑ์การวัดผลและประเมินผลสอดคล้องกับพฤติกรรมที่ต้องการวัด	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
รวมเฉลี่ย	1	1	1	1.0	ใช้ได้

ภาคผนวก ง

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 สานุกกับกลอน

จำนวน 5 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 อ่านออกเขียนได้ด้วยกลอนนิราศ

จำนวน 2 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การสอนการอ่านออกเสียงและการเขียนสะกดคำ โดยใช้รูปแบบการสอนภาษาแบบโฟนิક્สประกอบกับการสอนภาษาไทยแบบองค์รวมเป็นการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบสะกดคำ แจกลูกคำ ผันอักษร โดยเริ่มจากการให้ผู้เรียนรู้จักเสียงของพยัญชนะ สระ มาตราตัวสะกด และวรรณยุกต์ และจำเสียงให้ได้ก่อน โดยอาศัยการเรียนรู้แบบธรรมชาติ คือองค์รวมโดยการใช้ทักษะทางภาษาทั้ง สี่คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน ผ่านเรื่องราวหลากหลายเรื่อง เช่น กลอนนิราศภูเขาทอง

ตัวชี้วัด

- ท 1.1 ม. 1/1 อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้องเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน
- ท 2.1 ม 1/2 เขียนสื่อสาร โดยใช้ถ้อยคำถูกต้องชัดเจน เหมาะสมและสละสลวย

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ด้านความรู้

- 1.1 นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเรื่องมาตราตัวสะกด
- 1.2 นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหา กลอนนิราศภูเขาทอง

2. ด้านทักษะกระบวนการ

- 2.1 นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงและเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกดทั้ง 8 มาตราได้
- 2.2 นักเรียนสามารถอ่านและเขียนแจกลูกสะกดคำ ตามคำที่กำหนดให้ได้
- 2.3 นักเรียนสามารถตอบคำถามตามเนื้อเรื่อง ในกลอนนิราศภูเขาทองได้
- 2.4 นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์ในบทเรียนเรื่องนิราศภูเขาทองได้

3. ด้านคุณลักษณะ

3.1 ใฝ่เรียนรู้

3.2 มีความรับผิดชอบ

3.3 ขยัน อดทน มีวินัย

3.4 มีนิสัยรักการอ่าน

สาระการเรียนรู้

การอ่านออกเสียงคำศัพท์และการฝึกการเขียนสะกดคำ แจกลูกคำ ตามมาตราตัวสะกด 8 มาตรา ในเรื่องนิราศภูเขาทอง

กิจกรรมการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. นักเรียนเล่นเกม “โลกพยัญชนะไทย” โดย ครูคิดแผนภูมิพยัญชนะไทยไว้บนฝาผนังหรือกระดานดำ แล้วแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 ทีม ให้นักเรียนแต่ละทีมยื่นเรียงแถวตอนลึก ครุมอบปากกาเคมีสีแดงให้นักเรียนทีมที่ 1 และปากกาเคมีสีน้ำเงินให้ทีมที่ 2 แล้วอธิบายกติกาในการเล่น คือ ให้นักเรียนทั้งสองทีม เขียนวงกลมล้อมรอบพยัญชนะที่ครูชูบัตรขึ้นให้ได้มากที่สุด โดยคนที่ 1 เขียนวงกลมล้อมรอบพยัญชนะตัวแรกแล้วส่งปากกาให้เพื่อนคนที่ 2 แล้วไปต่อท้ายแถว ครูชูบัตรพยัญชนะตัวต่อไปให้นักเรียนคนที่ 2 ของแต่ละทีมต้องรีบวิ่งไปเขียนวงกลมพยัญชนะที่ครูชูบัตรขึ้นทำไปเรื่อยๆจนหมดบัตรพยัญชนะ ครูและนักเรียนช่วยกันนับคะแนนของแต่ละทีม ทีมไหนวงกลมได้มากที่สุดและถูกต้องถือว่าเป็นฝ่ายชนะ

2. ครูถามนักเรียนว่ามาตราตัวสะกดมีทั้งหมดกี่แม่ อะไรบ้าง ให้นักเรียนช่วยกันตอบปากเปล่า ครูสรุปให้นักเรียนฟังว่า มาตราตัวสะกดมีทั้งหมด 8 มาตรา ได้แก่ มาตรา แม่ก ก แม่กง แม่ก ด แม่กบ แม่กน แม่กม แม่เกย และแม่เกอว ส่วนคำที่ไม่มีตัวสะกดเรียกว่า มาตราแม่ ก กา คือมีแต่สระ และแจ้งให้นักเรียนทราบว่า ครูจะสอนนักเรียนเรื่องการอ่านออกเสียงมาตราตัวสะกดทั้ง 8 มาตรา นักเรียนต้องอ่านออกเสียงและเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกดทุกมาตราได้ และสามารถอ่านและเขียนแจกลูก สะกดคำ ตามคำที่กำหนดให้ได้ โดยนักเรียนต้องมีความใฝ่เรียนรู้ มีความรับผิดชอบ และมีวินัย พร้อมทั้งมีนิสัยรักการอ่านควบคู่ไปด้วย

ขั้นตอนและกิจกรรม

3. ครูให้นักเรียนดูรูปภาพแสดงตำแหน่งที่เกิดของเสียง พร้อมทั้งอธิบายตามรูปภาพให้นักเรียนฟัง

ตำแหน่งเกิดเสียง (ฐานกรณ์):

4. ครูแจกใบความรู้เรื่องมาตราตัวสะกดให้นักเรียนทุกคน พร้อมทั้งอธิบายให้นักเรียนฟังว่ามาตราตัวสะกดมีทั้งหมด 8 มาตรา ได้แก่ มาตราแม่ก แม่กง แม่กด แม่กบ แม่กน แม่กม แม่เกย และแม่เกอว และแต่ละมาตราจะออกเสียงต่างกัน ดังนี้

มาตราแม่ก	ออกเสียง	เกอะ
มาตราแม่กง	ออกเสียง	เงอะ
มาตราแม่กด	ออกเสียง	เคอะ

มาตราแม่กบ	ออกเสียง	เบอะ
มาตราแม่กน	ออกเสียง	เนอะ
มาตราแม่กม	ออกเสียง	เมอะ
มาตราแม่เกย	ออกเสียง	เยอะ
มาตราแม่เกว	ออกเสียง	เวอะ

5. ครูอ่านออกเสียงตัวสะกดทั้ง 8 มาตราให้นักเรียนดูและให้นักเรียนสังเกตวิธีการอ่านออกเสียงตัวสะกดแต่ละมาตราของครู แล้วให้นักเรียนลองออกเสียงตามที่ละมาตรา และฝึกอ่านซ้ำกันจนคล่องปาก จากนั้นครูให้นักเรียนลองออกเสียงตัวสะกดทั้ง 8 มาตราที่ละคน และครูฟังพร้อมทั้งสังเกตวิธีอ่านออกเสียงของนักเรียนเพื่อแก้ไขและให้คำแนะนำ

6. ครูอธิบายเพิ่มเติมเรื่องมาตราตัวสะกดว่า มาตราแม่ก คือคำที่มี ก (ออกเสียง เกอะ) เป็นตัวสะกด รวมถึงคำที่สะกดด้วย ข ค ฃ ซึ่งออกเสียง เกอะ เหมือนกัน เช่น ปาก (เกอะ) เลข (เกอะ) โขก (เกอะ) เมฆ (เกอะ) เป็นต้น

มาตราแม่ก ง คือคำที่มี ง (ออกเสียง เงอะ) เป็นตัวสะกด เช่น กาง(เเงอะ)เงง(เเงอะ) คาง(เเงอะ) ธง(เเงอะ) เป็นต้น

มาตราแม่กด คือคำที่มี ด (ออกเสียง เดอะ) เป็นตัวสะกด รวมถึงคำที่สะกดด้วย จ ช ฌ ญ ฎ ฏ ฅ ฒ ต ถ ท ฐ ศ ษ ส ซึ่งอ่านออกเสียง เดอะ เหมือนกัน เช่น พัด(เดอะ) กระดาษ(เดอะ) วิท(คอะ)บุ พิษ(คอะ) รด(คอะ) ดำรง(คอะ) มงกุฎ(คอะ) เป็นต้น

มาตราแม่กบ คือคำที่มี บ (ออกเสียง เบอะ) เป็นตัวสะกด รวมถึงคำที่สะกดด้วย ป ภ พ ฟ ซึ่งอ่านออกเสียง เบอะ เหมือนกัน เช่น กีบ(เบอะ) จีบ(เบอะ) โลก(เบอะ) ยีราฟ(เบอะ) รูป(เบอะ) ภาพ (เบอะ) เป็นต้น

มาตราแม่กน คือคำที่มี น (ออกเสียง เนอะ) เป็นตัวสะกด รวมถึงคำที่สะกดด้วย ณ ญ ร ล พ ซึ่งอ่านออกเสียงเนอะ เหมือนกัน เช่น บ้าน(เนอะ) ฅน(เนอะ) วาฬ(เนอะ) ทหาร(เนอะ) ของขวัญ(เนอะ) ลูก(เกอะ)บอล(เนอะ) เป็นต้น

มาตราแม่กม คือคำที่มี ม (ออกเสียง เมอะ) เป็นตัวสะกด เช่น ยิ้ม(เมอะ) นม(เมอะ) สัม(เมอะ) ร่ม(เมอะ) เป็นต้น

มาตราแม่เกย คือคำที่มี ย (ออกเสียง เยอะ) เป็นตัวสะกด เช่น กลัวย(เยอะ) เนย(เยอะ) สร้อย(เยอะ) ขาย(เยอะ) เป็นต้น

มาตราแม่เกว คือคำที่มี ว (ออกเสียง เวอะ) เป็นตัวสะกด เช่น แก้ว(เวอะ) ข้าว(เวอะ) คาว(เวอะ) สาว(เวอะ) ขาว(เวอะ) เป็นต้น

7. นักเรียนซักถามข้อสงสัยเกี่ยวกับเรื่องมาตราตัวสะกด
8. นักเรียนทำใบงานเรื่องมาตราตัวสะกดที่ครูแจกให้
9. ครูและนักเรียนเฉลยร่วมกันครูชื่อนักเรียนเพื่อบันทึกคะแนน

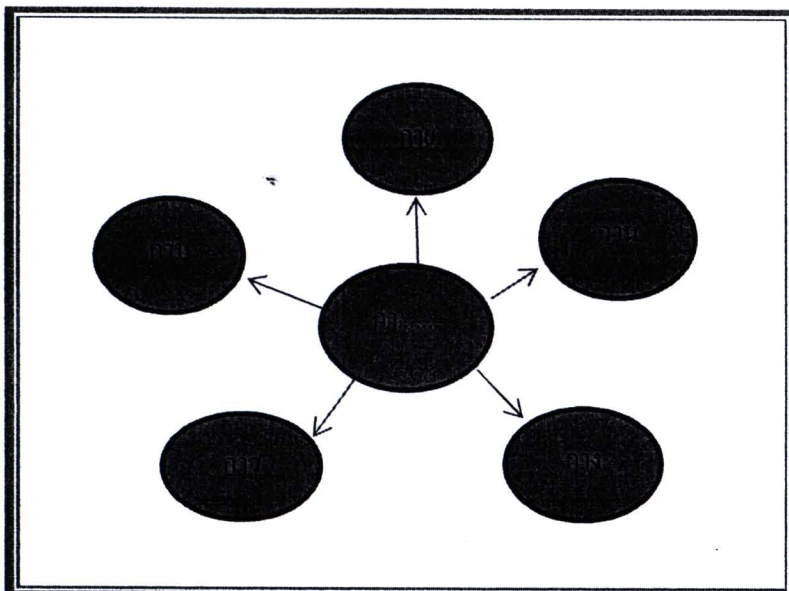
ขั้นสรุป

10. ครูให้นักเรียน ออกเสียง เกอะ เอะ เคอะ เบอะ เนอะ เมอะ เขอะ เวอะ พร้อมกันทั้งชั้นอีกครั้ง เพื่อทบทวนและฝึกการออกเสียงตัวสะกดให้คล่องขึ้นโดยให้นักเรียนฝึกจากคำศัพท์ที่ครูสอนและจับคู่กันเพื่อคุณลักษณะการอ่านออกเสียงของกลุ่มตัวเองว่าออกเสียงถูกต้องตามที่ฝึกหรือไม่

ชั่วโมงที่ 2

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูถามนักเรียนว่าชั่วโมงที่แล้วนักเรียนได้เรียนรู้เรื่องอะไรบ้างให้นักเรียนช่วยกันตอบปากเปล่า
 2. ครูทบทวนเรื่องการอ่านแบบแจกลูก สะกดคำ ซึ่งนักเรียนเคยเรียนมาแล้วในระดับชั้นประถมศึกษา โดยการให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 3 คน ทำกิจกรรมที่ครูมอบหมาย คือ การแจกลูกสะกดคำ จากคำที่กำหนดให้ ครูแจกกระดาษรูปฟันทึ้ม คำอยู่ในวงกลมตรงกลาง แล้วมีวงกลมว่างเปล่าที่แตกออกไปอีก 5 วง ในแต่ละกลุ่มจะได้คำที่ไม่ซ้ำกัน ให้สมาชิกภายในกลุ่มระดมสมองคิดการช่วยกันหาตัวสะกดมาเติมให้คำที่กำหนดให้มีความสมบูรณ์ โดยหาให้ครบทั้ง 5 คำ โดยคำที่หา มาต้องมีความหมาย โดยครูใช้เวลา ประมาณ 1 นาที
- ตัวอย่างเช่นให้คำว่า กา.... อยู่ในวงกลมตรงกลาง

และเมื่อแต่ละกลุ่มหาครบแล้วให้ออกมานำเสนอโดยการสะกดคำทีละคำให้เพื่อน ๆ ฟัง เช่น กาน – กอ – อา – นอ – กาน , กาค – กอ – อา –คอ - กาค เป็นต้น

3. ครูถามนักเรียนว่านักเรียนรู้จักกลอนนิราศหรือไม่ ให้นักเรียนตอบปากเปล่า แล้วแจ้งจุดประสงค์ให้นักเรียนทราบว่าครูจะสอนเรื่องการอ่านออกเสียงเนื้อเรื่องและคำศัพท์ในบทเรียนเรื่องนิราศภูเขาทองโดยการอ่านออกเสียงแบบสะกดคำและฝึกเขียนสะกดคำแบบโฟนิิกส์พร้อมทั้งอ่านเพื่อทำความเข้าใจในเนื้อหาโดยรวมและนักเรียนต้องมีความตั้งใจในการฝึกอ่านและฝึกเขียน

ขั้นสอนและกิจกรรม

4. ครูคัดเลือกเนื้อหาในเรื่องนิราศภูเขาทองมาหนึ่งตอน แล้วอ่านออกเสียงให้นักเรียนฟังหนึ่งรอบ หลังจากนั้นให้นักเรียนอ่านตามที่วรรคโดยให้นักเรียนเอามือชี้ตามแต่ละคำที่อ่านไปด้วยเพื่อช่วยเพิ่มความจำในคำศัพท์ที่นักเรียนอ่านไม่ได้หรือไม่เคยเห็นมาก่อน ให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงด้วยตนเอง หรือฝึกอ่านเป็นคู่กับเพื่อน

5. ครูสอนคำศัพท์ใหม่ในบทเรียน จำนวน 30 คำ โดยคัดเลือกคำศัพท์ยากมาจัดทำเป็นบัตรคำ ๑๐ คำ ให้นักเรียนดูทีละคำโดยครูสอนอ่านแบบแจกลูก สะกดคำจำนวน 5 คำ และให้นักเรียนอ่านตามที่ละคำ ดังนี้

คำ	แจกลูก สะกดคำ	อ่านว่า
กฐิน	กอ – อะ กะ –กอ – อี – นอ –ฉิน	กะ -ฉิน
โมทนา	มอ – โอ – โม – ทอ – อะ – ทะ – นอ – อา – นา	โม – ทะ – นา
อาลัย	ออ – อา – อา – ลอ – อะ – ยอ – ลัย	อา – ลัย
ทัศนา	ทอ – อะ – สอ – สอ – อะ - สะ – นอ – อา – นา	ทัด – สะ – นา
ตรุษสารท	ตอ – รอ – อุ –สอ – ตรุด – สอ – อา – รอ – ทอ – สาด	ตรุด – สาด

ส่วนคำศัพท์ที่เหลืออีก 25 คำ ครูลองให้นักเรียนฝึกเองโดยให้นักเรียนแบ่งตามกลุ่มเดิม และครูกำหนดคำศัพท์ให้แต่ละกลุ่มกลุ่มละ 5 คำ โดยไม่ซ้ำกัน แล้วแจกลูก สะกดคำ เหมือนที่ครูสอน พร้อมทั้งหาความหมายของคำศัพท์ในพจนานุกรมด้วย เสร็จแล้วส่งตัวแทนออกมานำเสนอผลงานโดยการอ่านออกเสียงคำศัพท์แบบแจกลูก สะกดคำและบอกความหมายของคำศัพท์ให้เพื่อน ๆ กลุ่มอื่นฟัง

6. ครูให้นักเรียนอ่านออกเสียงบททวนเนื้อหาเรื่อง นิราศภูเขาทองอีกครั้งเพื่อเป็นการฝึกการอ่านออกเสียงและครูอธิบายเกี่ยวกับเนื้อหาโดยถอดคำประพันธ์เป็นร้อยแก้วธรรมดาเล่าให้นักเรียนฟัง

7. นักเรียนอภิปรายซักถามข้อสงสัยเกี่ยวกับเนื้อหาในบทเรียน ครูอธิบายเพิ่มเติมตามข้อสงสัย

8. นักเรียนตอบคำถามในใบงานที่ครูมอบหมายให้เกี่ยวกับเรื่องนิราศภูเขาทอง

9. นักเรียนฝึกเขียนสะกดคำในใบงานที่ครูแจกให้

ขั้นสรุป

10. ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยใบงานที่ทำเสร็จแล้ว ครูบันทึกคะแนนการทำกิจกรรมของนักเรียนในแบบบันทึกคะแนน

11. นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงคำศัพท์ในบทเรียนอีกครั้งเพื่อทบทวน และฝึกฝนให้คล่องขึ้น

สื่อและวัสดุอุปกรณ์

1. เกม “โลกพยัญชนะไทย”
2. เอกสารประกอบการเรียนรู้เรื่อง นิราศภูเขาทองตัดตอนมา 1 ตอน
3. ใบงานเรื่อง นิราศภูเขาทอง
4. ใบงานเรื่อง การเขียนสะกดคำ
5. บัตรคำศัพท์
6. รูปภาพแสดงตำแหน่งการเกิดเสียง
7. ใบความรู้เรื่องมาตราตัวสะกด
8. แบบฝึกหัดเรื่องมาตราตัวสะกด

การวัดและประเมินผล

1. วิธีวัด

- 1.1 ประเมินการอ่านออกเสียงของนักเรียน
- 1.2 ตรวจใบงานเรื่องนิราศภูเขาทอง
- 1.3 ตรวจใบงานเรื่อง การเขียนสะกดคำ

2. เครื่องมือวัด

2.1 แบบประเมินการอ่านออกเสียงของนักเรียน

2.2 ใบงานเรื่อง นิราศภูเขาทอง

2.3 ใบงานเรื่อง การเขียนสะกดคำ

3. เกณฑ์การประเมิน

3.1 พิจารณาจากการผลการอ่านออกเสียงของนักเรียนผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนด

3.2 ตอบคำถามเรื่องนิราศภูเขาทองถูกต้อง 6 ข้อ ขึ้นไปถือว่าผ่านเกณฑ์

3.3 ทำใบงานเรื่องการเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง 6 ข้อ ขึ้นไปถือว่าผ่านเกณฑ์

เอกสารประกอบการเรียนรู้
เรื่อง นิราศภูเขาทอง

สุนทรภู่

รับกฐินภิญโญโมทนา
ออกจากวัดทัศนาคูหา
สามฤดูอยู่ดีไม่มีภัย
โอ้อาวาสราชมุขพระวิหาร
เหลือรำลึกนึกน่าน้ำตากระเด็น
จะยกหีบธูปเทียนที่ตั่ง
จึงอำลาอาวาสนิราสร้าง
ถึงหน้าวังคังหนึ่งใจจะขาด
โอ้อ่านเกล้าเจ้าประคุณของสุนทร
พระนิพนธ์ปานประหนึ่งศิระขาด
ทั้งโรคช้ำกรรมช้ำวิบัติเป็น
จะสร้างพรตอดส่ำส่งส่วนบุญถวาย
เป็นสิ่งของฉลองคุณมุสิก
ถึงหน้าแพแลเห็นเรือที่นั่ง
เคยหมอบรับกับพระจมีนไวย
เคยทรงแต่งแปลงบทพจนารถ
จนกฐินสิ้นแม่น้ำเลล้ำคลอง
เคยหมอบใกล้ไต้กลั่นสุคนธ์ตรลบ
สิ้นแผ่นดินสิ้นรสสุคนธา
ดูในวังยังเห็นหอพระอิฐ
ทั้งปิ่นเกล้าเจ้าพิภพจบสากล

เดือนสิบเอ็ดเสร็จจรุระพระวสา
ขูลีตาลงเรือเหลืออาลัย
เมื่อตรุษสารทพรรษาได้อาศัย
มาจำไกลอารามเมื่อยามเย็น
แต่นั่นนานนับทิวจะมาเห็น
เพราะขุกเขี้ยวคนพาลมารันททาง
ก็ใช้ถึงแทนสัดเห็นขัดขวาง
มาอ้างว้างวิญญานในสาคร
คิดถึงบาทพิตรอดิศร
แต่ปางก่อนเคยเฝ้าทุกเช้าเย็น
ด้วยไริฎาติยากแค้นถึงแสนเข็ญ
ไม่เล็งเห็นที่ซึ่งจะพึงพา
ประพศิฝ้ายสมณะทั้งวสา
ขอเป็นข้าเคียงพระบาททุกชาติไป
คิดถึงครั้งก่อนมาน้ำตาไหล
แล้วลงในเรือที่นั่งบัลลังก์ทอง
เคยรับราชโองการอ่านฉลอง
มิได้ข้องเคืองขัดหัตถา
ละของอบรสชื่นชื่นนาสา
วสานราก็สิ้นเหมือนกลั่นสุคนธ์
ตั้งสติเดิมถวายฝ้ายกุศล
ให้ผ่องพันภัยสำราญผ่านบูรินทร์

แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

สมาชิกในกลุ่มที่.....

1.....เลขที่.....

2.....เลขที่.....

3.....เลขที่.....

คำชี้แจง ให้เติมเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับพฤติกรรมของกลุ่มเพียงข้อละ 1 ช่อง

พฤติกรรมที่ปฏิบัติ	ระดับพฤติกรรม				หมายเหตุ
	4	3	2	1	
1. เข้ากลุ่มอย่างรวดเร็วไม่ส่งเสียงดัง					
2. ทำงานอยู่เฉพาะในกลุ่มไม่เดินไปมารบกวนสมาชิกกลุ่มอื่น					
3. พุดคุย ซักถามกับสมาชิกในกลุ่มของตนตามหัวข้อ หรือ กิจกรรมที่กำหนด					
4. ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมกลุ่ม					
5. กล้าแสดงความคิดเห็นในการทำงานกลุ่ม					
6. รับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมายจากกลุ่ม					
7. ความละเอียดรอบคอบในการทำงาน					
8. รับฟังความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่ม					
9. การช่วยกันตอบคำถาม					
10. มีสัมพันธภาพที่ดีภายในกลุ่ม					

เกณฑ์ คะแนน 0 – 5 คะแนน ระดับ ปรับปรุง

คะแนน 6 – 10 คะแนน ระดับ พอใช้

คะแนน 11 – 15 คะแนน ระดับ ปานกลาง

คะแนน 12 – 20 คะแนน ระดับ ดี

สรุปผลการประเมิน ☐ ดี ☐ ปานกลาง ☐ พอใช้ ☐ ปรับปรุง

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

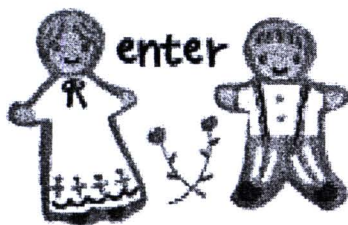

แบบฝึกหัด เรื่อง นิราศภูเขาทอง

จุดประสงค์ นักเรียนสามารถตอบคำถามจากการอ่านบทกลอนที่กำหนดได้

คำชี้แจง นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

1. ใครคือผู้แต่งเรื่องนิราศภูเขาทอง
2. นิราศภูเขาทองมีความยาวทั้งหมดกี่คำกลอน
3. เจดีย์ภูเขาทองอยู่ในจังหวัดใด เชื่อกันว่าใครเป็นผู้สร้างไว้
4. “เห็นโศกใหญ่ไถ่ถอนน้ำระกำแฝง ทั้งรักแฉงแฉมสวาทประหลาดเหลือ”
ต้นไม้มักกล่าวถึงในคำประพันธ์นี้คือต้นอะไร
5. นิราศเรื่องเมืองเก่าของเรานี้ ว่าเป็นที่โสมนัสทัศนาศนา
เมืองเก่าคือ.....
โสมนัส หมายถึง.....
6. นิราศภูเขาทองพูดถึงสถานที่ใดบ้าง
7. หาคำประพันธ์จากเรื่องนิราศภูเขาทองตามหัวข้อที่กำหนดให้
 - 7.1 คำประพันธ์ที่แสดงถึงความไม่เที่ยงแท้แน่นอน
 - 7.2 คำประพันธ์ที่แสดงถึงการอธิษฐาน
 - 7.3 คำประพันธ์ที่แสดงถึงความทุกข์หรือคับแค้นใจ
 - 7.4 คำประพันธ์ที่กล่าวถึงพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย

ใบความรู้เรื่อง มาตราตัวสะกด

มาตราตัวสะกด คือ พยัญชนะที่ออกเสียงท้ายพยางค์มี 8 มาตรา ดังนี้

1. **มาตราแม่กก** คือคำที่มี ก เป็นตัวสะกด รวมถึงคำที่สะกดด้วย ข ค ฌ ซึ่งออกเสียง เกอะ เหมือนกัน เช่น ปาก เลข โขค เมฆ เป็นต้น
2. **มาตราแม่กง** คือคำที่มี ง เป็นตัวสะกด เช่น กางเกง กาง ธง เป็นต้น
3. **มาตราแม่กค** คือคำที่มี ค เป็นตัวสะกด รวมถึงคำที่สะกดด้วย จ ช ซ ฌ ฎ ฏ ฑ ค ฌ ท ฐ ศ ษ ส ซึ่งอ่านออกเสียง เคอะ เหมือนกัน เช่น พัด กระดาษ วิทย์ พืช รถ ดำรวจ มงกุฎ เป็นต้น
4. **มาตราแม่กบ** คือคำที่มี บ เป็นตัวสะกด รวมถึงคำที่สะกดด้วย ป ภ พ ฟ ซึ่งอ่านออกเสียง เบอะ เหมือนกัน เช่น กีบ จีบ โลก ยีราฟ รูป ภาพ เป็นต้น
5. **มาตราแม่กน** คือคำที่มี น เป็นตัวสะกด รวมถึงคำที่สะกดด้วย ณ ญ ร ล พ ซึ่งอ่านออกเสียง เนอะ เหมือนกัน เช่น บ้าน คุณ วาฬ ทหาร ของขวัญ ลูกบอล เป็นต้น
6. **มาตราแม่กม** คือคำที่มี ม เป็นตัวสะกด เช่น ยิ้ม นม สัม ร่วม เป็นต้น
7. **มาตราแม่เกย** คือคำที่มี ย เป็นตัวสะกด เช่น ถ้วย เนย สร้อย ขาย เป็นต้น
8. **มาตราแม่เกว** คือคำที่มี ว เป็นตัวสะกด เช่น แก้ว ข้าว คาว สาว ขาว เป็นต้น

เกม โลกพยัญชนะไทย

จุดประสงค์ เพื่อเป็นการทบทวนเรื่องพยัญชนะไทย ทั้ง 44 ตัว

สื่อ แผนภูมิพยัญชนะไทย

วิธีการเล่น

ครูคิดแผนภูมิพยัญชนะไทยไว้บนฝาผนังหรือกระดานดำ แล้วแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 ทีม ให้นักเรียนแต่ละทีมขึ้นเรียงแถวตอนลึก ครูมอบปากกาเคมีสีแดงให้นักเรียนทีมที่ 1 และปากกาเคมีสีน้ำเงินให้ทีมที่ 2 แล้วอธิบายกติกาในการเล่น คือ ให้นักเรียนทั้งสองทีม เขียนวงกลมล้อมรอบ พยัญชนะที่ครูชูบัตรขึ้นให้ได้มากที่สุด โดยคนที่ 1 เขียนวงกลมล้อมรอบพยัญชนะตัวแรกแล้วส่งปากกาให้เพื่อนคนที่ 2 แล้วไปต่อท้ายแถว ครูชูบัตรพยัญชนะตัวต่อไปให้นักเรียนคนที่ 2 ของแต่ละทีม ต้องรีบวิ่งไปเขียนวงกลมพยัญชนะที่ครูชูบัตรขึ้นทำไปเรื่อยๆ จนหมดบัตรพยัญชนะ ครูและนักเรียนช่วยกันนับคะแนนของแต่ละทีม ทีมไหนวงกลมได้มากที่สุดและถูกต้องถือว่าเป็นฝ่ายชนะ

ไปใส่ลงในช่องว่างในตารางให้ถูกต้อง

เดือนสิบเอ็ดเสร็จจรุระพระวสา
 ชูถืตาลงเรือเหลื่ออาลัย
 เมื่อตรุษสารทพรรษาได้อาศัย
 มาจำไกลอารามเมื่อยามเย็น
 แต่นั่นนานนับทิวจะมาเห็น
 เพราะชุกเจ็ญคนพาลมารันทง
 ก็ไ้ช้ถ้งแทนสัดเห็นขัดขวาง
 มาอ้างว้างวิญญาณ์ในสาคร

[illegible]

บัตรคำศัพท์

กฐิน

โมทนา

อาลัย

ทัศน

ตรุษสารท

อาราม

ทิวา

ขุกเข็ญ

นिरาศ

วิญญาน

บัตรคำศัพท์

สาคร

อดิสร

นิพพาน

วิบัติ

อตส่าห์

สมณะ

บัลลังก์

พจนารถ

ราชโองการ

หัตถยา

บัตรคำศัพท์

สุกนธ์

อัฐิ

บุรินทร์

ศิลา

พรรษา

บาทบพิตร

แสนเข็ญ

ฉลอง

พิภพ

สากล

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 สอนใจด้วยนิทาน

จำนวน 4 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 อ่านเรื่องประเทืองปัญญา

จำนวน 2 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การสอนภาษาแบบโฟนิกส์ประกอบกับการสอนภาษาไทยแบบองค์รวมเป็นการสอนโดยใช้วิธีการสอนภาษาแบบแจกลูกสะกดคำ ผสมผสานกับการอ่านตามธรรมชาติเพื่อทำความเข้าใจเนื้อเรื่องโดยใช้ทักษะทางภาษาทั้งสี่คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน ในการเรียนนิทานเรื่อง เด็กชายเจ้าปัญญา

ตัวชี้วัด

- ท 1.1 ม. 1/1 อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้องเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน
- ท 2.1 ม 1/2 เขียนสื่อสาร โดยใช้ถ้อยคำถูกต้องชัดเจน เหมาะสมและสละสลวย

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ด้านความรู้

- 1.1 นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจหลักในการอ่านออกเสียงนิทาน
- 1.2 นักเรียนเข้าใจหลักการสะกดคำ แจกลูกคำ (โฟนิกส์)
- 1.3 นักเรียนเข้าใจในเนื้อหานิทานเรื่อง เด็กชายเจ้าปัญญา

2. ด้านทักษะกระบวนการ

- 2.1 นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงนิทานเรื่องเด็กชายเจ้าปัญญาได้ถูกต้อง
- 2.2 นักเรียนสามารถสะกดคำ คำศัพท์ในนิทานเรื่องเด็กชายเจ้าปัญญาได้
- 2.3 นักเรียนสามารถตอบคำถามในนิทานเรื่องเด็กชายเจ้าปัญญาได้

3. ด้านจิตพิสัย

นักเรียนให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้

สาระการเรียนรู้

การอ่านออกเสียงนิทานเรื่องเด็กชายเจ้าปัญญาการอ่านสะกดคำศัพท์ การตอบคำถามในนิทานเรื่องเด็กชายเจ้าปัญญา

กิจกรรมการเรียนรู้

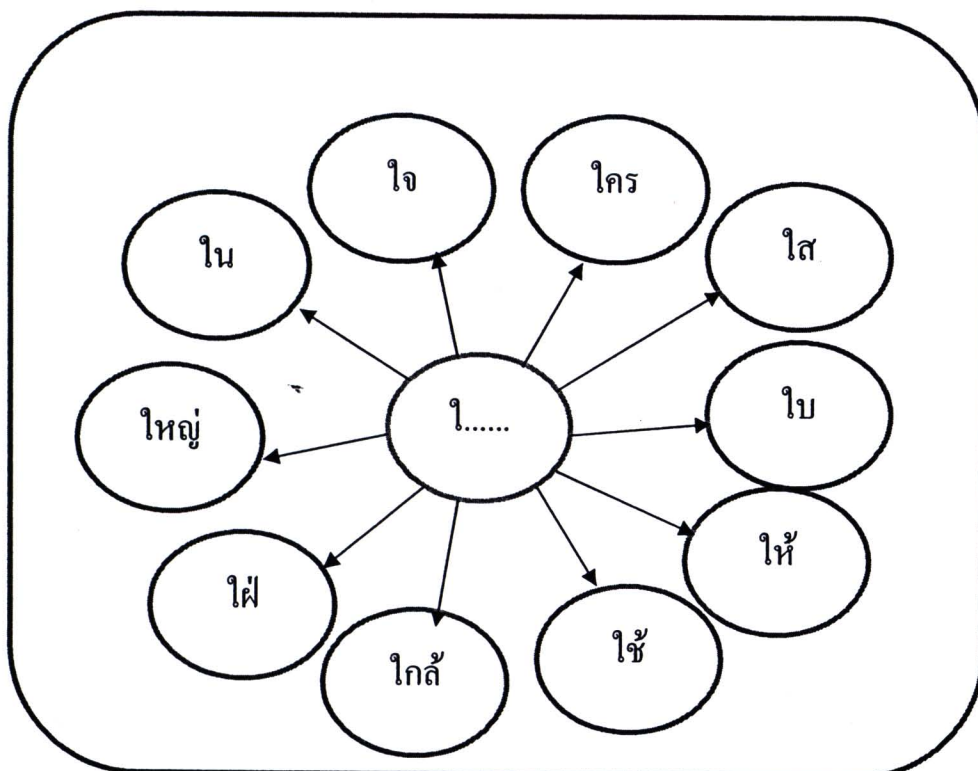
ชั่วโมงที่ 1

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. แบ่งผู้เล่นออกเป็นสองฝ่าย ฝ่ายละเท่ากัน แต่ละฝ่ายนั่งรวมกลุ่มกันเป็นแถวหน้ากระดาน ซ้อนกัน 2 แถว เริ่มการเล่นโดยครูชูบัตรคำที่เป็นคำถามขึ้นทีละใบ แล้วให้ผู้เล่นทั้ง 2 ฝ่ายผลัดกัน ได้ตอบให้ตรงคำถามที่ใหญ่ (อาจให้จับฉลากว่าใครจะเริ่มก่อนหรือตกลงกันเอง) การได้ตอบคำถามนี้นักเรียนต้องทำอย่างรวดเร็ว ครูจะชูให้ดูเวลาประมาณ 20-30 วินาที ถ้าครูเอาบัตรลงเมื่อไรหมดสิทธิ์ตอบ การตัดสินใจ จะดูว่าฝ่ายใดตอบช้าต้องออกจากการแข่งขันมาช่วยครูเป็นกรรมการ การแข่งขันดำเนินไปเรื่อยๆ ฝ่ายใดเหลือจำนวนคนมากที่สุดก็เป็นผู้ชนะครู บอกนักเรียนว่าเกมนี้เรียกว่าเกม สืบสวน

2. ครูถามนักเรียนว่านักเรียนเคยอ่านนิทานบ้างหรือไม่ ให้นักเรียนลองตอบปากเปล่า แล้วถามนักเรียนว่า นักเรียนชอบอ่านนิทานกันไหม และบอกนักเรียนว่าวันนี้ครูจะอ่านนิทานให้นักเรียนฟัง และนักเรียนต้องอ่านเองด้วย โดยสามารถสะกดคำ แจกลูกคำศัพท์ในนิทานได้ และตอบคำถามในเรื่องได้ โดยให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมตลอดชั่วโมง

3. ครูทบทวนเรื่องการสะกดคำ และแจกลูกคำ โดย ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม ออกเป็น 5 กลุ่ม กลุ่มละ 3 คน แล้วส่งตัวแทน ออกมารับ กระดาษบรูฟ และปากกาเคมีที่ครูครูให้นักเรียนเขียน วงกลมขนาดพอดีตรงกลางกระดาษแล้วให้นักเรียนส่งตัวแทนออกมาจับฉลากเลือกสระที่จะนำไปเขียนลงในวงกลมแล้วให้หาพยัญชนะมาเติม ให้ได้อย่างน้อย กลุ่มละ 10 คำ ตัวอย่าง เช่น

ขั้นตอนและกิจกรรม

3. ครูแจกใบความรู้ เป็นเนื้อหาניתานเรื่องเด็กชายเจ้าปัญญาให้นักเรียนทุกคน
4. ครูสาธิตการอ่านออกเสียงניתานเรื่องเด็กชายเจ้าปัญญาให้นักเรียนฟัง โดยแสดงลีลาท่าทางในการอ่านและเลียนเสียงตัวละครแต่ละตัวเพื่อสร้างความน่าสนใจ และเข้าใจนักเรียน
5. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มฝึกทักษะการอ่านออกเสียงניתาน โดยแสดงลีลาท่าทางประกอบניתานตามบทตัวละครแต่ละตัว และออกเสียงอ่านให้เสียงดัง ฟังชัด
6. ครูเขียนคำศัพท์ในניתานเรื่องเด็กชายเจ้าปัญญาบนกระดานแล้วเว้นที่ไว้สำหรับให้นักเรียนออกมาเขียนคำอ่าน
7. ให้นักเรียนทุกคนออกมาเขียนคำอ่านของคำศัพท์บนกระดานตามเลขที่พร้อมทั้งอ่านออกเสียงคำศัพท์นั้นให้เพื่อนฟัง โดยการลองผิดลองถูกก่อน ถ้านักเรียนคนไหนอ่านไม่ได้ให้ยืนอยู่หน้าห้องก่อน
8. ครูให้นักเรียนอ่านคำศัพท์ทั้งหมดตามครูอีกครั้งเพื่อเป็นการทบทวน ส่วนนักเรียนที่อ่านออกเสียงและเขียนคำอ่านของคำศัพท์ไม่ได้ให้ใช้วิธียืนอ่านอยู่ใกล้ครูหน้ากระดานและชี้ตามที่ละตัวจนครบทุกคำ(โฟนิกส์) ดังนี้

คำ	แจกลูก สะกดคำ	อ่านว่า
เศรษฐี	สอ - เอ - รอ - สอ - เสด - ถอ - อี - ถี	เสด - ถี
ลักษณะ	ลอ - อะ - กอ - ลัก - สอ - อะ - สะ - หนอ - อะ - หนะ	ลัก - สะ - หนะ
ศีรษะ	สอ - อี - สี - สอ - อะ - สะ	สี - สะ
ศักดิ์สิทธิ์	สอ - อะ - กอ - คอ - อี - การ์นค์ - ลัก - สอ - อี - ทอ - ทอ - อี - การ์นค์ - ลิด	ลัก - ลิด
มโหสถ	มอ - อะ - มะ - หอ - โอ - โห - สอ - โอะ - ถอ - สด	มะ - โห - สด
ยุติธรรม	ขอ - อุ - คอ - สระอิ - ยุค - คอ - อี - ตี - ทอ - อะ - มอ - ทำ	ยุค - ตี - ทำ
ใบประยงค์	บอ - ไอ - ใบ - ปอ - รอ - อะ - ประ - ขอ - โอะ - งอ - คอ - การ์นค์ - ขง	ใบ - ประ - ขง
สารภาพ	สอ - อา - สา - รอ - อะ - ระ - พอ - อา - พอ - พาบ	สา - ระ - พาบ
ประพุดิตน	ปอ - รอ - อะ - ประ - พอ - รอ - อี - คอ - อี - ฟรีด - คอ - โอะ - นอ - คน	ประ - ฟรีด - คน
เหตุการณ์	หอ - เอ - คอ - อุ - เหด - กอ - อา - รอ - นอ - การ์นค์ - กาน	เหด - กาน

9. ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดเรื่องการเขียนสะกดคำและแจกลูกโดยหาคำจากเนื้อหาในนิทานเรื่องเด็กชายเจ้าปัญญา และทำตามที่ครูสอนไปในกิจกรรมที่ผ่านมา

10. ให้นักเรียนอ่านนิทานเรื่องเด็กชายเจ้าปัญญา โดยการอ่านในใจแล้วตอบคำถามในใบงานที่ครูแจกให้

ขั้นสรุป

11. ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยใบงานเรื่องการเขียนสะกดคำและแจกลูกและใบงานเรื่องเด็กชายเจ้าปัญญา

12. ให้นักเรียนอ่านออกเสียงนิทานเรื่องเด็กชายเจ้าปัญญาพร้อมกันทั้งชั้นอีกครั้ง และบอกนักเรียนว่าชั่วโมงต่อไปครูจะทดสอบการอ่านออกเสียงนิทานเรื่องเด็กชายเจ้าปัญญาเป็นรายบุคคล

ชั่วโมงที่ 2

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูทบทวนเนื้อหาในนิทานเรื่องเด็กชายเจ้าปัญญา โดยให้นักเรียนอาสาออกมาอ่านออกเสียงนิทานหน้าชั้นเรียนให้เพื่อนๆ ฟัง

2. ครูทวงสัญญาว่าวันนี้ครูนัดหมายนักเรียนว่าจะทำการทดสอบการอ่านออกเสียงนิทานเรื่องเด็กชายเจ้าปัญญา โดยแจ้งเกณฑ์การให้คะแนน การอ่านออกเสียงให้นักเรียนทราบ พร้อมทั้งบอกว่านักเรียนต้องให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรม

ขั้นสอนและกิจกรรม

3. นักเรียนสอบอ่านออกเสียงรายบุคคล โดยเรียงตามลำดับเลขที่ของนักเรียน

4. ครูบันทึกผลการทดสอบโดยให้คะแนนตามเกณฑ์ที่ระบุ และประเมินผลการอ่านออกเสียงของนักเรียนแต่ละคน

ขั้นสรุป

5. ครูสรุปคะแนนให้นักเรียนฟัง พร้อมทั้งชี้แจงข้อบกพร่องของนักเรียนแต่ละคน และเสนอแนะวิธีการแก้ไขเพื่อ การทดสอบครั้งต่อไป

สื่อและวัสดุอุปกรณ์

1. นิทานเรื่อง “เด็กชายเจ้าปัญญา”
2. เกม “สืบสวน”
3. ใบงานเรื่อง การเขียนสะกดคำและแจกลูก
4. ใบงานเรื่อง เด็กชายเจ้าปัญญา
5. ปากกาเคมี
6. กระดาษบรูฟคำศัพท์

การวัดและประเมินผล

1. วิธีวัด

- 1.1 ประเมินการอ่านออกเสียงนิทานเรื่องเด็กชายเจ้าปัญหารายบุคคล
- 1.2 ตรวจใบงาน

2. เครื่องมือวัด

- 2.1 แบบประเมินการอ่านออกเสียงนิทานเรื่องเด็กชายเจ้าปัญหารายบุคคล
- 2.2 ใบงานเรื่อง การเขียนสะกดคำ และแจกลูก
- 2.3 ใบงานเรื่อง เด็กชายเจ้าปัญญา

3. เกณฑ์การประเมิน

- 3.1 ผ่านเกณฑ์การประเมินการอ่านออกเสียงตามเกณฑ์ที่กำหนด
- 3.2 ตอบคำถามในใบงานได้ถูกต้อง 6 คะแนน ขึ้นไปถือว่าผ่านเกณฑ์

แบบประเมินการอ่านออกเสียงนิทานเรื่อง เด็กชายเจ้าปัญญา

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ				หมายเหตุ
	4	3	2	1	
1. อ่านออกเสียงถูกต้องตามอักขระวิธี เว้นวรรคตอนถูกต้อง					
2. อ่านออกเสียง ร ล คำควบกล้ำชัดเจน					
3. มีลีลาท่าทางในการอ่าน					
4. อ่านแบบเลียนเสียงตัวละคร ใช้น้ำเสียงถูกต้อง					
5. เสียงดังชัดเจน					
รวม					

ได้คะแนน ตั้งแต่ 12 คะแนนขึ้นไปถือว่าผ่านเกณฑ์การประเมิน

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)

เด็กชายเจ้าปัญญา

มีเรื่องเล่ามาว่า เศรษฐีคนหนึ่งแห่งเมืองมิลามีบุตรชายคนหนึ่งมีลักษณะแปลกคือ เมื่อคลอดออกมามีแท่งยาอยู่ในมือ เศรษฐีผู้บิดาเป็นโรคปวดศีรษะมานานถึง ๑ ปี จึงนำแท่งยานั้น มาฝนแล้วทาที่หน้าผาก ก็หายปวดศีรษะทันที ความศักดิ์สิทธิ์ของแท่งยานี้เลื่องลือไปไกล ทำให้ ผู้เจ็บไข้จำนวนมากพากันมาหาเศรษฐี เพื่อขอใช้แท่งยานี้รักษา และคนไข้เหล่านั้นก็หายป่วยกัน ทุกคน เศรษฐีจึงตั้งชื่อบุตรชายว่า มโหสถ แปลว่า “ผู้มียาสำคัญ”

มโหสถเป็นเด็กฉลาดเมื่อมีอายุ ๑ ขวบ ได้คิดสร้างโรงเด็กเล่นที่มีหลังคา ทำให้เล่นได้ สะดวกสบาย ไม่ต้องถูกแดดถูกฝน โรงเด็กเล่นของมโหสถยังใช้เป็นที่พักคนเดินทางและที่ประชุม คัดสินคดีด้วย เพราะมโหสถเป็นเด็กฉลาดจึงมีผู้ขอให้มโหสถช่วยตัดสินปัญหาต่าง ๆ ให้เสมอ มโหสถสามารถตัดสินได้อย่างยุติธรรม ผู้คนจำนวนมากจึงนับถือ

วันหนึ่งชายคนหนึ่งปล่อยวัวให้กินหญ้า และตนเองเผลอนอนหลับอยู่ใต้ต้นไม้ วัวจึงถูก ขโมยไป เมื่อชายผู้นั้นตื่นขึ้นมาพบว่าวัวหาย ไปจึงออกตามหา พบชายคนหนึ่งงูวัวของตนอยู่จึงขอ คืนแต่ชายที่งูวัวอยู่ไม่ยอมให้เกิดทู่หมัดเถียงกัน กลุ่มคนที่ล้อมดูอยู่จึงแนะนำให้คนทั้งสองไปหา มโหสถเพื่อให้ตัดสินความ มโหสถถามชายทั้งสองว่า ให้วัวกินอะไร ชายที่เป็นเจ้าของวัวตอบว่า ให้กินแต่หญ้าเพราะหากินไม่สามารถหาอาหารอื่นให้วัวกินได้ ชายอีกคนตอบว่าให้วัวกินลูกเห็บ ข้าวฟ่างและถั่ว มโหสถได้ฟังแล้วก็ให้คนไปนำใบประยงค์มาตำแล้วช้ำเอาแต่น้ำมาให้วัวกิน วัวกินได้ครู่หนึ่งก็สำรอกออกมาเป็นหญ้าทั้งหมด ชายที่ขโมยวัวจึงยอมรับสารภาพว่า ขโมยวัว มาจริง กลุ่มคนที่ดูอยู่จะลงโทษชายผู้นั้น แต่มโหสถห้ามไว้และให้โอกาสชายผู้นั้นประพาดิตน เป็นคนดี ไม่ลักขโมยของของผู้อื่นอีก

ครั้งหนึ่งมีหญิงคนหนึ่งอุ้มลูกเดินทางมาไกล เมื่อมาถึงสระน้ำก็หยุดพักวางลูกไว้ที่ใด ต้นไม้และลงไปล้างหน้าในสระ ขณะนั้นมีนางยักษ์ตนหนึ่งเห็นเด็กก็อยากกินจึงมาอุ้มเด็กไป หญิงผู้เป็นแม่ก็วิ่งตามมาขอลูกคืน นางยักษ์แปลงไม่ยอมให้ อ้างว่าเป็นลูกของตน คนที่เห็น เหตุการณ์จึงพาหญิงทั้งสองคนไปหา มโหสถ มโหสถบอกหญิงทั้งสองว่า ลูกของใครก็ให้มาคืน เอาไป ใครคืนได้เด็กก็จะได้เด็กไปหญิงทั้งสองก็คืนเด็ก เด็กเจ็บก็ร้องไห้ หญิงผู้เป็นแม่สงสารลูก จึงปล่อยลูกเพราะกลัวลูกเจ็บ มโหสถจึงตัดสินว่าเด็กนั้นเป็นลูกของนางเพราะแม่ที่แท้จริงย่อม ไม่ต้องการให้ลูกเจ็บ และไม่อาจทำร้ายลูกของตนได้

เมื่อพระราชแห่งเมืองมิดิลาได้ยินกิตติศัพท์ว่ามโหสถมีความเฉลียวฉลาดมาก จึงทรง
 ปรีการาชบัณฑิตทั้งสี่ประจำพระราชสำนัก เรื่องจะให้มโหสถเข้ารับราชการและแต่งตั้งให้เป็น
 ราชบัณฑิตแต่ราชบัณฑิตทั้งสี่ไม่ต้องการให้มีคนที่เก่งกว่าตนมาเข้ารับราชการด้วยจึงทูลคัดทานว่า
 มโหสถยังมีปัญญาน้อยอยู่ พระราชแห่งเมืองมิดิลา จึงทดลองปัญญาของมโหสถด้วยวิธีต่าง ๆ เช่น
 คำรัสสั่งให้ชาวบ้านหุงข้าวให้มีลักษณะพิเศษ ๘ อย่าง คือ ไม่ให้หุงด้วยข้าวสาร ไม่ให้หุงด้วยน้ำ
 ธรรมดา ไม่ให้หุงด้วยหม้อข้าว ไม่ให้หุงด้วยเตาหุงข้าว ไม่ให้หุงด้วยไฟธรรมดา ไม่ให้หุงด้วยฟืน
 ไม่ให้หุงหรือขายยกข้าวที่หุงแล้วมา และไม่ให้นำมาตามทางหลวง มโหสถแก้ปัญหาด้วยการให้
 ชาวบ้านหุงด้วยข้าวเปลือกซึ่งไม่ใช่ข้าวสาร หุงด้วยน้ำค้างซึ่งไม่ใช่ น้ำธรรมดา หุงด้วยภาชนะดินไห
 ที่ไม่ใช่หม้อข้าว เอาไม้ท่อนเล็กๆมาวางต่อกันเป็นวงกลมแทนเตาหุงข้าว เอาไม้มาตีกันเป็นไฟ
 ซึ่งต่างจากไฟธรรมดา ใช้ใบไม้แทนฟืน เมื่อหุงข้าวสุกแล้วก็ให้กะเทยยกไปและไปทางลัด
 ซึ่งไม่ใช่ทางหลวง

เมื่อพระราชได้ทราบเรื่องการแก้ปัญหาของมโหสถก็พอพระทัยจึงทรงแต่งตั้งเศรษฐีผู้บิดา
 ของมโหสถให้ปกครองหมู่บ้านทั้งหมด และให้มโหสถเข้าไปรับราชการในราชสำนัก ทรงแต่งตั้ง
 ให้มโหสถซึ่งมีอายุเพียง ๑ ขวบ เป็นราชบัณฑิต พระราชทานเรือนไม้มโหสถและเพื่อนๆของเขา
 ด้วย มโหสถก็รับราชการด้วยความผาสุก และได้แก้ไขปัญหาดังๆ ที่เกิดขึ้นจนเป็นที่พอพระทัย
 ของพระราช

(ที่มา: หนังสือเรียนภาษาไทย วิวิธภาษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ กระทรวงศึกษาธิการ)

เกม “สืบสวน”

จุดประสงค์

๑. เพื่อให้นักเรียนสามารถตอบคำถามให้ตรงกับคำถามต่างๆ
๒. เพื่อให้นักเรียนสามารถเรียบเรียงเรื่องราวได้ต่อเนื่องกัน

สื่อ

บัตรคำ “ที่ไหน” “ใคร” “ทำอะไร” “ทำไม” “เมื่อไร” “กับใคร”

วิธีดำเนินการกิจกรรม

แบ่งผู้เล่นออกเป็นสองฝ่าย ฝ่ายละเท่ากัน แต่ละฝ่ายนั่งรวมกลุ่มกันเป็นแถวหน้ากระดาน ซ้อนกัน ๒ แถว เริ่มการเล่นโดยครูชูบัตรคำที่เป็นคำถามขึ้นทีละใบ แล้วให้ผู้เล่นทั้ง ๒ ฝ่ายผลัดกัน ได้ตอบให้ตรงคำถามที่ให้อู (อาจให้จับฉลากว่าใครจะเริ่มก่อนหรือตกลงกันเอง) อนึ่งการได้ตอบคำถามนี้นักเรียนต้องทำอย่างรวดเร็ว ครูจะชูให้อูกะเวลาประมาณ ๒๐ – ๓๐ วินาที ถ้าครูเอาบัตรลงเมื่อไรหมดสิทธิ์ตอบ

การตัดสิน จะดูว่าฝ่ายใดตอบช้าต้องออกจากการแข่งขันมาช่วยครูเป็นกรรมการ การแข่งขันดำเนินไปเรื่อยๆ ฝ่ายใดเหลือจำนวนคนมากที่สุดก็เป็นผู้ชนะ (ก่อนที่จะเล่นครูควรสาธิต และซักซ้อมความเข้าใจกับนักเรียนเสียก่อน และบางครั้งถึงแม้คำตอบจะเป็นเรื่องสมมุติขึ้น ก็ยอมรับเพื่อความสนุกสนานและการได้ตอบให้ตรงคำถามก็เพียงพอแล้ว)

ตัวอย่าง

(๑)	ใคร	ทำอะไร	ที่ไหน	เมื่อไร
	ฝ่าย ก	ฝ่าย ข	ฝ่าย ก	ฝ่าย ข
	เสือ	นอนหลับ	ในถ้ำ	ตอนมืด
หรือ	เด็กทารก	ร้องไห้	บนเตียง	ตอนหิวนม

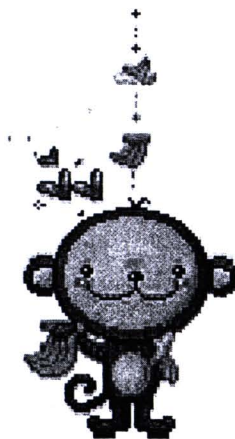
(๒)	อะไร	ของใคร	เป็นอะไร	เพราะอะไร
	ฝ่าย ข	ฝ่าย ก	ฝ่าย ข	ฝ่าย ก
	บ้าน	ของวิชาดา	น้ำท่วม	เพราะฝนตก
หรือ	ฟันปลอม	ของคุณตา	หัก	เพราะกัดของแข็ง ฯลฯ

ข้อเสนอแนะ

๑. ถ้าครูไม่ได้เตรียมบัตรคำไว้ ครูอาจทำหน้าที่เป็นคนกลางคอยตั้งคำถามให้ตรงจุดโดยดูจากลักษณะคำของผู้เล่นแล้วพยายามตั้งคำถามให้ต่อเนื่องกัน เพื่อช่วยให้นักเรียนสามารถคิดได้ต่อเนื่องด้วย ก็จะทำให้บรรยากาศสนุกสนานยิ่งขึ้น
๒. ถ้าจะคิดแปลงแบบฝึกหัดให้นักเรียนตอบคำถามที่ตั้งไว้ เช่น ตอบคำถามต่อไปนี้ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

๑. ใคร	ทำอะไร	เมื่อไร	กับใคร
๒. อะไร	ที่ไหน	เป็นอย่างไร	
๓. ใคร	กับใคร	เป็นอะไร	เพราะอะไร
๔. อะไร	กับใคร	ของใคร	เป็นอย่างไร
๕. ทำไม	ใคร	ทำอะไร	เป็นอย่างไร

๓. กิจกรรมในระดับชั้นเล็กๆ คำถามก็ควรสั้นๆ ส่วนผู้เรียนที่อยู่ในระดับชั้นสูงขึ้นหรือมัธยมศึกษา ก็ควรเพิ่มจำนวนคำถามขึ้นเรื่อยๆ

ใบงาน
นิทานเรื่องเด็กขายเจ้าปัญญา

1. เหตุใดเศรษฐีจึงตั้งชื่อบุตรชายของตนว่า “มโหสถ”

คำตอบ เพราะบุตรชายของเศรษฐีคลอดออกมาพร้อมแท่งยาที่ถืออยู่ในมือ

2. คำว่า “มโหสถ” แปลว่าอะไร

คำตอบ ผู้มีياسสำคัญ

3. มโหสถเป็นเด็กที่มีลักษณะพิเศษกว่าเด็กวัยเดียวกันอย่างไร

คำตอบ มีความเฉลียวฉลาดกว่าเด็กวัยเดียวกัน

4. มโหสถใช้วิธีใดตัดสินเรื่องเจ้าของวัว

คำตอบ มโหสถถามชายทั้งสองว่า ให้วัวกินอะไร ชายที่เป็นเจ้าของวัวตอบว่าให้กินแต่หญ้าเพราะยากจนไม่สามารถหาอาหารอื่นให้วัวกินได้ ชายอีกคนตอบว่าให้วัวกินลูกเคี้ยวข้าวฟ่างและถั่วว่า มโหสถได้ฟังแล้วก็ให้คนไปนำใบประยงค์มาตำแล้วชยำเอาแต่น้ำมาให้วัวกิน วัวกินได้ครู่หนึ่งก็สำรอกออกมาเป็นหญ้าทั้งหมด ชายที่ขโมยวัวจึงยอมรับสารภาพว่า ขโมยวัวมาจริง

5. เหตุใดมโหสถจึงรู้ว่าแม่ที่แท้จริงของเด็กทารกคือใคร

คำตอบ มโหสถบอกหญิงทั้งสองว่า ลูกของใครก็ให้มาดิงเอาไป ใครดิงได้เด็กก็จะได้เด็กไปหญิงทั้งสองก็ดิงเด็ก เด็กเจ็บก็ร้องไห้ หญิงผู้เป็นแม่สงสารลูก จึงปล่อยลูกเพราะกลัวลูกเจ็บ มโหสถจึงตัดสินว่าเด็กนั้นเป็นลูกของนางเพราะแม่ที่แท้จริงย่อมไม่ต้องการให้ลูกเจ็บ และไม่อาจทำร้ายลูกของตนได้

6. ลักษณะพิเศษ 8 อย่าง ในการหุงข้าวตามพระราชดำรัสของพระราชาคืออะไรบ้าง

คำตอบ ไม่ให้หุงด้วยข้าวสาร ไม่ให้หุงด้วยน้ำธรรมดา ไม่ให้หุงด้วยหม้อข้าว ไม่ให้หุงด้วยเตาหุงข้าว ไม่ให้หุงด้วยไฟธรรมดา ไม่ให้หุงด้วยฟืน ไม่ให้หญิงหรือชายยกข้าวที่หุงแล้วมา และไม่ให้นำมาตามทางหลวง

7. มโหสถแก้ปัญหาในการหุงข้าวอย่างไรบ้าง

คำตอบ ให้ชาวบ้านหุงด้วยข้าวเปลือกซึ่งไม่ใช่ข้าวสาร หุงด้วยน้ำค้างซึ่งไม่ใช่ น้ำธรรมดา หุงด้วยภาชนะดินใหม่ที่ไม่ใช่หม้อข้าว เอาไม้ท่อนเล็กๆมาวางต่อกันเป็นวงกลมแทนเตาหุงข้าว เอาไม้มาเสกเป็นไฟซึ่งต่างจากไฟธรรมดา ใช้ใบไม้แทนฟืน เมื่อหุงข้าวสุกแล้วก็ให้กะเทยกไปและไปทางลัด ซึ่งไม่ใช่ทางหลวง

8. มโหสถได้รับราชการในขณะที่มีอายุเท่าใด

คำตอบ 7 ขวบ

9. หน้าที่ของมโหสถในการรับราชการในราชสำนักคือ

คำตอบ ราชบัณฑิต

10. ข้อคิดที่ได้จากนิทานเรื่องเด็กขายเจ้าปัญญาคือ

คำตอบ คนฉลาดย่อมได้แต่สิ่งดีๆ ในชีวิต

แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม
กลุ่มที่.....

สมาชิกกลุ่ม

- 1.....
- 2.....
- 3.....

รายการพฤติกรรม	ระดับพฤติกรรม				หมายเหตุ
	4	3	2	1	
1. มีความกระตือรือร้นในการทำงานกลุ่ม					
2. ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมกลุ่ม					
3. ระดมสมองในการตอบคำถาม					
สรุป					

ได้ระดับพฤติกรรม ระดับดีขึ้นไปถือว่าผ่านเกณฑ์

เกณฑ์การประเมิน

- ระดับพฤติกรรมระดับ 4 หมายถึง ดีมาก
- ระดับพฤติกรรมระดับ 3 หมายถึง ดี
- ระดับพฤติกรรมระดับ 2 หมายถึง พอใช้
- ระดับพฤติกรรมระดับ 1 หมายถึง ปรับปรุง

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)

ใบงานเรื่อง

การอ่าน และ เขียนแจกลูก สะกดคำ คำศัพท์ในนิทานเรื่อง เด็กชายเจ้าปัญญา

จุดประสงค์

เพื่อฝึกทักษะการอ่าน และการเขียนสะกดคำศัพท์ให้คล่องแคล่ว

คำ	การแจกลูก สะกดคำ	อ่านว่า
สงสาร		
กิดติศัพท์		
เลลียวลลาด		
ราชบัณฑิต		
พระราชสำนัก		
ราชการ		
พิเศษ		
ภาษา		
พระราชทาน		
ขโมย		

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เบิกบานเรื่องสั้น

จำนวน 4 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 อ่านออกสะกดได้ด้วยเรื่องสั้น

จำนวน 1 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การอ่านออกเสียงและการเขียนสะกดคำโดยใช้รูปแบบการสอนภาษาแบบโฟนิกส์ ประกอบกับการสอนภาษาไทยแบบองค์รวมจะช่วยให้ผู้เรียนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองที่อ่านไม่คล่อง เขียนไม่คล่อง สามารถพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนได้โดยอาศัยประสบการณ์ในการอ่านเรื่องราวที่หลากหลาย โดยใช้ทักษะทางภาษาทั้งสี่ คือ การ ฟัง พูด อ่าน เขียน และฝึกทักษะการอ่านแบบแจกลูก สะกดคำ ควบคู่ไปด้วย

ตัวชี้วัด

- ท 1.1 ม. 1/1 อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้องเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน
- ท 2.1 ม 1/2 เขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำถูกต้องชัดเจน เหมาะสมและสละสลวย

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ด้านความรู้

- 1.1 นักเรียนเข้าใจหลักการสะกดคำ แจกลูกคำ (โฟนิกส์)
- 1.2 นักเรียนเข้าใจในเนื้อหาในเรื่องสั้นเรื่อง กว่าจะสูงงาก็ไหม้

2. ด้านทักษะกระบวนการ

- 1.1 นักเรียนสามารถสะกดคำ คำศัพท์ในเรื่องสั้นเรื่อง กว่าจะสูงงาก็ไหม้ได้
- 1.2 นักเรียนสามารถตอบคำถามในเรื่องสั้นเรื่อง กว่าจะสูงงาก็ไหม้ได้

3. ด้านจิตพิสัย

นักเรียนให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้

สาระการเรียนรู้

การอ่านออกเสียงคำศัพท์และการฝึกการเขียนสะกดคำ แจกลูกคำ ของคำศัพท์ในเรื่องสั้นเรื่อง กว่าจะสูงงาก็ไหม้ พร้อมตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียน

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. นักเรียนเล่นเกม “ตารางคำ ทำคล้องจอง” โดยแบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม กลุ่มละ 3 คน นำกระดาษและดินสอแจกกลุ่มละ 1 อย่าง ครูนำตารางที่มีคำต่างๆ ที่มีลักษณะ คล้องจอง และหาคำมาทำให้เกิดการคล้องจองปรากฏอยู่ ซึ่งคำเหล่านั้นจะทำหน้าที่เป็นคำขึ้นต้นหรือคำหลังก็ได้ ให้นักเรียนระดมความรู้ ความคิด เพื่อหาคำอื่นมาต่อหน้า หรือ ตามหลังก็ได้เพื่อให้เกิดความคล้องจองต่อกัน เป็นลูกโซ่ ให้ถูกต้องแล้วเขียนลงในกระดาษที่แจกให้ (ดูภาคผนวก)

2. ครูถามนักเรียนว่าในตอนนี้นักเรียนเรียนในชั้นประถมศึกษา นักเรียนเคยอ่านเทียบเสียงหรืออ่านออกเสียงโดยวิธีโฟนิกส์หรือไม่ และนักเรียนรู้จักเรื่องสั้นเรื่องอะไรบ้าง ให้นักเรียนช่วยกันตอบปากเปล่า ครูยกตัวอย่างเรื่องสั้นให้นักเรียนฟัง เช่น ซอยเคียวกัน ความสุขของกะทิ และถามว่านักเรียนเคยอ่านหรือไม่ ครูแจ้งให้นักเรียนทราบว่าครูจะสอนการอ่านคำศัพท์โดยวิธีโฟนิกส์หรือการเทียบเสียง แจกลูกคำ โดยใช้คำศัพท์ในเรื่องสั้นเรื่องกว่าถั่วจะสุกกาก็ไหม้

ขั้นสอนและกิจกรรม

3. ครูแจกเอกสารประกอบการเรียนรู้ เรื่องสั้น เรื่อง กว่าถั่วจะสุกกาก็ไหม้ ของฉวีวัลย์ มาศจรีส ซึ่งเป็นหนังสือรวม 14 เรื่องสั้นดีเด่นของสถาบันภาษาไทยให้นักเรียนทุกคน

4. ครูอ่านออกเสียง เรื่องสั้นเรื่อง กว่าถั่วจะสุกกาก็ไหม้ ให้นักเรียนฟังหนึ่งรอบแล้วให้นักเรียนอ่านออกเสียงทุกคน คนละ 3 – 4 บรรทัด เพื่อสังเกตการอ่านออกเสียงของนักเรียน

5. ครูสอนคำศัพท์ใหม่ในบทเรียน โดยอ่านออกเสียงคำศัพท์ แล้วให้นักเรียนอ่านตามทีละคำจนครบทุกคำ ให้นักเรียนอ่านออกเสียงพร้อมกันทั้งชั้นอีกครั้ง โดยอ่านเองเพื่อทบทวนคำศัพท์

6. นักเรียนอ่านเรื่องสั้น เรื่อง กว่าถั่วจะสุกกาก็ไหม้อีกครั้งแล้วให้นักเรียนตอบคำถามในใบงานที่ครูแจกให้

7. ครูให้นักเรียนนำคำศัพท์ในเรื่องสั้น เรื่องกว่าถั่วจะสุกกาก็ไหม้มาจำแนกคำออกเป็นพยัญชนะต้น สระ ตัวสะกด และวรรณยุกต์ ตามตารางดังนี้

คำ	พยัญชนะต้น	สระ	ตัวสะกด	วรรณยุกต์
อาเจียน	อ , จ	อา , เอีย	น	-
สัจจร	ส , จ	อะ , ออ	ญ , ร	-
ปริมาณ	ปร,ม	อิ,อา	ณ	-

โดยนักเรียนต้องจำแนกให้ครบทั้ง 20 คำ

8. เมื่อนักเรียนจำแนกคำเรียบร้อยแล้วครูแจ้งนักเรียนว่าครูจะสอนวิธีการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์(แจกลูก สะกดคำ) โดยให้นักเรียนนำพยัญชนะต้นที่จำแนกจากกิจกรรมที่ 7 ซึ่งจะได้พยัญชนะต้นทั้งหมดคือ อ จ ล ปล น ต บ ร ส ม ช ย พร ว คร พ ณ มาประสมกับสระที่ครูกำหนดไว้ในตาราง เช่น

พยัญชนะ	สระ							
	อะ	อา	อิ	อี	อุ	อู	เอ	โอ
อ	อะ	อา	อิ	อี	อุ	อู	เอ	โอ
จ	จะ	จา	จิ	จี	จุ	จู	เจ	โจ
ล	ละ	ลา	ลิ	ลี	ลู	ลู	เล	โล
ปล	ปละ	ปลา	ปลิ	ปลี	ปลุ	ปลู	เปล	โปล
น	นะ	นา	นิ	นี	นุ	นู	เน	โน

เป็นต้น โดยนักเรียนต้องทำให้ครบทุกตัว เสร็จแล้วอ่านออกเสียงพร้อมกันทุกคำ ซึ่งบางคำอาจไม่มีความหมายแต่นักเรียนสามารถใช้การอ่านแบบโฟนิกส์ไปอ่านคำอื่นๆที่มีเสียงเหมือนกันได้ จะทำให้นักเรียนสามารถอ่านคำศัพท์ที่ไม่รู้จักได้จากการเทียบเสียง

9. ให้นักเรียนลองฝึกกับสระอื่นๆที่นอกเหนือจากที่ครูกำหนดแล้วอ่านออกเสียงให้เพื่อนฟัง ครูเขียนคำศัพท์บนกระดาน 15 คำง่ายๆ แล้วให้นักเรียนออกมาอ่านออกเสียงคำศัพท์คนละ 1 คำ ค้างๆหน้าชั้นเรียน

10. ให้นักเรียนเขียนปัญหาของตนเองเรื่องการอ่านออกเสียง พยัญชนะ สระ ตัวสะกด และวรรณยุกต์ว่า การอ่านออกเสียงเรื่องใดที่เป็นปัญหาที่สุดของนักเรียน

ขั้นสรุป

11. ครูและนักเรียนทบทวนคำศัพท์ในเรื่องกว่าถั่วจะสุกงาก็ไหม้อีกครั้งโดยการอ่านออกเสียงและครูแจ้งให้นักเรียนทราบว่าครูจะทดสอบการเขียนตามคำบอกในบทเรียนนี้ในชั่วโมงต่อไป

สื่อและวัสดุอุปกรณ์

1. เอกสารประกอบการเรียนรู้ เรื่องสั้นเรื่อง “กว่าถั่วจะสุกงาก็ไหม้”
2. ใบงานตอบคำถามเรื่องกว่าถั่วจะสุกงาก็ไหม้
3. เกม “ตารางคำ ทำคล้อยจอง”
4. ใบงาน การจำแนกคำ
5. ใบงาน การแจกลูกสะกดคำ

การวัดและประเมินผล

1. วิธีวัด

- 1.1 ประเมินพฤติกรรมการอ่านออกเสียงเรื่องสั้น
- 1.2 ตรวจใบงานที่มอบหมาย

2. เครื่องมือวัด

- 2.1 แบบประเมินพฤติกรรมการอ่านออกเสียงเรื่องสั้น
- 2.1 ใบงานการตอบคำถามเรื่อง กว่าจะสู้งาก็ไหม้
- 2.3 ใบงาน เรื่องการจำแนกคำ

3. เกณฑ์การประเมิน

- 3.1 ประเมินพฤติกรรมการอ่านออกเสียงเรื่องสั้นผ่านเกณฑ์ที่กำหนด
- 3.2 ทำงานตามใบงานได้ถูกต้อง ข้อ ขึ้นไปถือว่าผ่านเกณฑ์

แบบประเมินพฤติกรรมการอ่านออกเสียงเรื่องสั้น เรื่องกว่าถั่วจะสุกงาก็ไหม้

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

รายการประเมิน	ระดับพฤติกรรม				หมายเหตุ
	4	3	2	1	
1. นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการอ่าน					
2. อ่านออกเสียงได้ชัดเจน เสียงดังฟังชัด					
3. อ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ร ล ถูกต้อง					
4. ให้ความร่วมมือในการอ่านออกเสียง					
5. อ่านออกเสียงลื่นไหล และตามบทบาทของตัวละครได้ดี					
สรุป					

มีพฤติกรรมระดับ ดี ขึ้นไปถือว่าผ่านเกณฑ์การประเมิน

เกณฑ์ระดับพฤติกรรม

- พฤติกรรมระดับ 4 หมายถึง มีพฤติกรรมในระดับดีมาก
 พฤติกรรมระดับ 3 หมายถึง มีพฤติกรรมในระดับดี
 พฤติกรรมระดับ 2 หมายถึง มีพฤติกรรมในระดับพอใช้
 พฤติกรรมระดับ 1 หมายถึง มีพฤติกรรมในระดับปรับปรุง

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
 (.....)

เอกสารประกอบการเรียนรู้
เรื่องสั้น เรื่อง กว่าจะสูงงาก็ไหม

ลมต้นฤดูหนาวพัดมาเยือนอีกแล้ว กอไผ่ริมฝั่งน้ำ โขกโอนเบียดกอเสียดังออกแอด
ออกแอด ต้นไผ่สะบัดใบซู่ ๆ เสียงคล้ายดังคลื่นซัดฝั่งทราย

ลมหนาวทำให้หนาวเนื้อ หนุ่มลูกทุ่งอย่าง โทนต้องกอดกระคุมเสื้อหนาวมาให้กระชับ
เขาขยับผูกผ้าขาวม้าคาดเอวให้แน่นขึ้น

สายลมที่พัดพลีวทำให้น้ำในแม่น้ำเป็นระลอกคลื่นเล็กๆ กลายเป็นศิลปะธรรมชาติที่สร้างความ
ความสุข แก่เขามาตั้งแต่เด็กจนเติบกล้า

โทนปลดเชือกเรือบดจากเสาสะพานท่าน้ำ เขาวางผืนผ้าขี้ดักปลาไว้กลางลำเรือ แสงแดดอ่อน
ยามเย็นทาบทาลงเป็นสีทอง ริมฝั่งน้ำทั้งคนแก่ หนุ่ม สาว และเด็กๆ โค่นน้ำโครมๆ ทำทวยความ
หนาวอย่างสนุกสนาน

“วางข่ายหรือโทน” เสียงลุงมีตะ โคนถามเมื่อ โทนวาดหัวเรือออกจากปลายสะพาน
“ครับ”

“แถวไหนล่ะ”

“ว่าจะไปเหนือท้องทุ่ง” เขาหมายถึงจะขึ้นไปเหนือน้ำโน่น เด็กๆ เปลือยร่างกายจ้องยื่นยื่นเด่นอยู่หัว
สะพานเตรียมพุ่งหลาวลงแม่น้ำ

“พวกเอ็งไม่หนาวหรือ” โทนตะ โคนทัก

“น้ำอุ่นดีน้ำโทน” เด็กๆ โบกมือให้

“เออ! จริงสิ” โทนหัวเราะ เขาลืมไปว่าแม่น้ำในฤดูหนาว นั้น แสงแดดที่แผดเผามาทั้งวัน ทำให้
กระแสน้ำอุ่นสบายถ้าโคดคุมลงไปแล้วทำให้ไม่อยากขึ้นเลย

อาบน้ำหน้าหนาวนั้นน้ำในแม่น้ำไม่มีวันหนาว มันจะหนาวแสนหนาวก็เมื่อขึ้นจาก
น้ำมาตากลมหนาวนั้นแหละจึงจะหนาวเยือกจับหัวใจ

สาวสวยบ้านเหนือใช้กระป๋องจ้วงน้ำ เตรียมหาบขึ้นบ้านเอาไปใช้ เธอมุ่งกระ โจมอกอวดผิว
ขาวที่ห่อหุ้มด้วยชุดขาวนาแรมปี ผิวสวยและผุดผ่องเหมือนแดงร่วมใบที่เขาเคยเห็นอยู่ปลายนา

“แดง....” เขาวาดเรือเข้าไปใกล้ๆ เลือดฝาดฉูดเร็ว หน้าผุดผ่องร้อนผ่าว แก้มของสาวผ่าวอุ่น

“พี่โทน...” เธอวางกระป๋องลงและคงจะอายปลิ้นอง ที่ผ้าถุงคลุมไปไม่ถึง จึงหย่อนตัวนั่งลง
ปลายสะพานเอาเท้าแช่น้ำเป็นม่านปิดบัง

“ระวังปักเป้านะ” โทนขมขื่นย่นตาสดใส

“ปักเป้าไม่มี”

“มันอาจจะมาวันนี้ก็ได้”

“มีแค่ปากเป๋ปาก” แดงยิ้มอายๆ

“เป็นใจปากเป๋ปาก”

“ไม่รู้สิ” เธอขมมือเสกผมที่ลมตีกระจ่าย “ลงข่ายดักปลาหรือ”

“ฮือ”

“คันฤดูหนาวปลาตะเพียนเยอะแยะ”

“ซ่อน ชะโค ก็มาก”

“ปลาหมอมือเป็นฝูงๆ”

“ปลาแขยง ปลาเกล็ด กำลังมันข่อง”

“ปลาฉลาม ปลาเนื้ออ่อนตัวขาวเลยนะ” เขามองหน้าใส่ผ่องของแดง “ถ้าได้จะเอามาฝากแดง” หญิงสาวก้มหน้าเอามือวักน้ำแก้เจ็บ “ขอบใจจ้ะ” เธอตอบรับเสียงแผ่ว

โตนลาหญิงสาวเมื่อตะวันใกล้จะลับฟ้า ลมหนาวเจิบหายเหมือนคนเหนื่อยอ่อนที่ต้องหลับนอน เขาพายเรือทวนน้ำขึ้นไปเรื่อยๆ

แม่น้ำสายนี้เกิดมานานแค่ไหนไม่มีใครรู้ ปู่ของปู่ ของปู่ ของปู่ เล่าสืบทอดมาว่าบรรพบุรุษของพวกเขามาสร้างบ้าน แปงเมืองที่นั่นนานแสนนานมาแล้ว โดยมีแม่น้ำสายนี้เป็นที่เลี้ยงชีวิต สืบสาน โยงใยมาหลายสิบชั่วอายุคน

สายน้ำในแม่น้ำช่วยหล่อเลี้ยงต้นข้าวให้เติบโตงอกงามช่วยให้ชาวบ้านชำระล้างความเหน็ดเหนื่อยและเป็นครวัตรธรรมดาสำหรับสร้างสมอาหารไว้ให้พวกเขามีร่างกายที่สมบูรณ์

ลมที่เจิบเริ่มพัดพลัดมาแผ่วๆ กลิ่นสดชื่นของลม แม่น้ำทำให้สดลมหายใจยาวลึก จ้าพลงแม่น้ำด้วยความรู้สึกเป็นสุข เรือบลดเล็กพุ่งลวไปข้างหน้า มันแหวกสายน้ำออกไปเป็นทางเสียงคลื่นกระทบลำเรือดังเปาะเปะ เปาะเปะ

เหนือคู้่งน้ำขึ้นไปต้นอ้อเล็กๆ ขึ้นเป็นแถวๆ ริมน้ำ โทนวาดเรือเข้าไปใกล้ๆ “ผลุง” เสียงปลาตะเพียนโศด เห็นเกล็ดขาววาววับ โทนมัย “ได้ขายสักหน่อย ฝากคนรักสักนิด เหลือกินสักน้อย ก็พอแล้ว”

ชายหนุ่มค่อยๆ ปักหลักอันเล็กๆ จากนั้นค่อยๆ ผูกข่ายดักปลากับหลักนั้น แล้วปล่อยเรือให้ลอยล่องมา ปลดข่ายดักปลาฝืนยาวลงในน้ำ สุดฝืนแล้วก็ผูกไว้กับหลักอันใหม่ แล้วเบนหัวเรือออกพายกลับบ้านท่ามกลางคำคินที่เริ่มมาเยือน

พรงนี้เข้า โนนแหละที่เขาจะมาละปลาออกจากข่ายดักปลาที่วางไว้ เขานึกถึงภาพตัวเองปลดปลาที่ติดข่ายมาขังในกระชังที่ผูกไว้ข้างเรือแล้วก็ยิ้มสุขอยู่คนเดียว

โตนเริ่มกำยำเป็นหนุ่มเต็มตัวแล้ว วันที่ที่หมู่บ้านของเขามีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นมากมาย ถนนเริ่มตัดผ่านมาทางหมู่บ้าน ริมแม่น้ำมีโรงงานหีบอ้อยมาตั้งอยู่สี่ห้าโรง ชาวนาหลายคนใน

หมู่บ้านกลายเป็นเศรษฐกิจที่เดินไปตามๆกัน เรือที่ใช้สัญจรเก็บขึ้นคานไว้เฉยๆ จักรยานที่เคยใช้กันอยู่ก็พากันเก็บแขวนไว้ได้หมู่บ้าน เปลี่ยนเป็นรถมอเตอร์ไซด์ และหลายบ้านมีรถปิคอัพจอดเป็นสง่าอยู่ข้างคอกควาย

ใหม่ๆผู้คนก็ตื่นตื่นกับความเจริญที่มาเยือน ตื่นตื่นกับอาชีพใหม่ในโรงงานที่ไม่ต้องออกไปเกรดแดดเกรดกลางทุ่งกว้างร้อนระอุ

โรงงานตั้งได้ปีเศษๆกลืนน้ำกลืนไส้ก็โซบไปกับสายลม “กินข้าวไม่ลงเลยแกเอ๊ย” ชาวบ้านเริ่มปรารภกัน กาลเวลาผ่านไปอีกไม่นานนักน้ำในแม่น้ำเริ่มมีสีเขียวขุ่น ความเขียวขุ่นล่องไปไกลไกลจนความเน่าเหม็นก็ติดตามถึงนั้น

“คันเคะเขอเลยแกเอ๊ย” ทุกคนบ่นอย่างนั้น “เฮ้ยไปจับปลากันเว้ย” เสียงชาวบ้านคนหนึ่งตะโกนขึ้น “ลอยหัวเป็นแพเลย” ลั่นเสียงชาวบ้านก็คว้าสวิงและเครื่องมือจับปลาอื่นๆ ไปดักจับปลาที่อ่อนแรงล่องมาตามสายน้ำ

ไม่ใช่แต่โทนเท่านั้นหรอกที่รู้ว่าความหายนะกำลังมาเยือนหมู่บ้านของเขาแล้ว กำนันพาชาวบ้านยกโขยงไปที่อำเภอ ขอให้ปิดโรงงานหีบอ้อย “น้ำเน่าหมดแล้วครับท่าน” กำนันโอดครวญ “ແມ່ມမໄມ້ມີອຳນາຈປິດເສີຍດ້ວຍ ດ້ອຳນາຈໃຫ້ຜູ້ວ່າພິຈາລະນາ” นายอำเภอเอ่ยขึ้น “ทำอะไรผลิผลาม โคนฟ่องง่ายๆ”

“น้ำเน่าหมดแล้วนะครับ” โทนบอกเบาๆ “ปู่ปลา ตายหมด”

“เดี๋ยวผมจะตั้งคณะกรรมการขึ้นชุดหนึ่งก็แล้วกัน” นายอำเภอหาทางออก“มีฝ่ายอำเภอ ฝ่ายชาวบ้าน แล้วก็ฝ่ายโรงงาน”

“ตั้งเร็วๆเถอะครับท่าน” กำนันหัวนวดก

“พวกเราทนไม่ไหวแล้ว”

“เอาเถอะ เอาเถอะ” นายอำเภอมองหน้าทุกคน “ผมจะเสนอตามลำดับขั้นให้เร็วที่สุด เมื่อผู้ว่าฯ ลงนามแล้วเราก็จัดประชุมวางแผนกัน เพื่อกำหนดขอบเขตการศึกษาจากนั้นให้เจ้าหน้าที่ไปสุ่มตัวอย่าง ดูว่าปริมาณออกซิเจน ในน้ำมีอัตราส่วนเท่าไรต่อหนึ่งลิตร ปูปลาจะอยู่ได้ไหม ถ้าอยู่ไม่ได้ เราก็มาประชุมกำหนดวิธีการแก้ปัญหากัน บางทีต้องขอให้รัฐบาลกำหนดไว้เป็นนโยบายเลย ว่าเขตนี้เหมาะที่จะเป็นเขตอุตสาหกรรมไหม เอาให้ชัดๆ...” นายอำเภอมัวก้มหน้าก้มตาพูด พอจะเห็นขึ้นก็เห็นประชาชนเดินลงบันไดอำเภอไปหมดแล้ว

“อ้าว” นายอำเภออุทาน “แล้วยังจะแก้ปัญหาก็ยังงั้น...ทำงาน ไม่มีแผน” นายอำเภอบ่นอุบอิบ

กำนันและชาวบ้านยกโขยงกันกลับมายังหมู่บ้าน เป็นช่วงจังหวะเดียวกันกับที่โรงงานปล่อยน้ำเสียออกมาพร้อมๆกันกลืนความเน่าเหม็นคลุ้งกระจาย “ไอ้ก...” ผู้หญิงที่เปราะบางกับกลิ่น

นำกลิ่นไส้ไก่คอกอาเจียน โทณยื่นมองกระแสน้ำที่ไหลล่องมา น้ำขุ่นคล้ำแทรกปนกับน้ำคลองตีสันเห็นได้ชัดความดำแผ่ซ่านกระจายไป รวดเร็วเหลือเกิน และชั่วอึดใจใหญ่ๆ ปลาทั้งหลายก็ลอยหัวโผล่น้ำไขว่คว้าหาอากาศหายใจ

“ฉิบหาย....ฉิบหายหมดคราวนี้” กำนันสบถพึมพำ “ปลาเล็กๆตายหมดแล้ว” กำนันชี้ให้ดูลูกปลาที่หงายท้องสิ้นใจ

“มันไม่กลัวบาป กลัวกรรม กันรึไงอี”

“ก็เห็นอยู่ว่ามันไม่กลัว”

“ห้วงที่แต่เดี๋ยวนี้นี้แหละ” พวกผู้ใหญ่หันมองเด็กที่ยืนเอามือปิดปากปิดจมูก “เคยโดนน้ำตุนๆก็ไม่มีโอกาสอีกแล้ว”

“อยู่ริมคลองแต่ต้องซื้อน้ำขวดดื่ม”

“นั่นสิ” อีกคนมองสายน้ำดำๆนั้น “ทุเรศทุรังสิ้นดี”

“วันนี้ปลาตาย แล้วพรุ่งนี้เล่าใครจะตาย”

“พวกเราสี” โทณพูดอย่างเจิบเหงา เขามองสายน้ำที่เคยขุ่นด้วยสีโคลนจากน้ำฝนที่ไหลชะมาขานนั้นด้วยความรู้สึกปวดร้าว

สายน้ำที่เคยหล่อเลี้ยงพวกเขามา ตั้งแต่ครั้งของปู่ ของปู่ ของปู่ นั้น บัดนี้ถึงกาลวิบัติสิ้นแล้ว ด้วยน้ำเสียคล้ำเข้มจากโรงงานที่บ่ออ้อยที่กำลังทะลักพลั่งๆ ออกมาอย่างน่ากลัว

กว่านายอำเภอจะสั่งปิดโรงงานแม่น้ำสายนี้ก็คงนำสนธิไปนานแล้ว

(ที่มา : ตัวอย่าง 14 เรื่องสั้นดีเด่น สถาบันภาษาไทย ของฉวี วรรณ มาศจรัส)

ใบงานเรื่องกว่าถั่วจะสุกงาก็ไหม้

จุดประสงค์

เพื่อให้นักเรียนอ่านจับใจความสำคัญแล้วสามารถตอบคำถามเรื่องที่ได้

คำชี้แจง

ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

1. ผู้แต่งเรื่อง “กว่าถั่วจะสุกงาก็ไหม้” คือใคร
2. ตัวละครในเรื่องสั้นเรื่อง “กว่าถั่วจะสุกงาก็ไหม้” มีกี่ตัว มีใครบ้าง
3. ตัวละครเด่นในเรื่องนี้คือใคร
4. ในเนื้อเรื่อง เป็นช่วงฤดูใด
5. ในเนื้อเรื่อง บทสนทนาระหว่าง โทน กับแดง กล่าวถึงปลาอะไรบ้าง
6. ปัญหาที่ทำให้พวกชาวบ้านต้องไปร้องเรียนนายอำเภอคืออะไร
7. ทำไมนายอำเภอจึงไม่บริหารจัดการเรื่องน้ำเน่าเสีย จากโรงงาน
8. วิธีการดำรงชีวิตของชาวบ้านเปลี่ยนไปอย่างไร
9. จากเนื้อเรื่องชี้ให้เห็นถึงสภาพความเป็นอยู่ในสมัยก่อนอย่างไร
10. สำนวน “กว่าถั่วจะสุกงาก็ไหม้” มีความหมายว่าอย่างไร

เกม “ตารางคำ ทำต้องจง”

จุดประสงค์

เพื่อให้นักเรียนรู้ เข้าใจ สระ พยัญชนะ และจำคำที่ต้องการฝึก และเป็นการฝึกทักษะ การอ่าน และการเขียน

สื่อ / อุปกรณ์

1. คำที่กำหนด
2. ปากกา กระดาษเปล่า
3. ตารางคำ / ตารางเฉลย

วิธีการเล่น

1. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละเท่าๆกัน
2. แจกกระดาษ และปากกา อย่าง ละ 1 อย่าง
3. ครูนำตารางที่มีคำต่างๆ ที่มีลักษณะ คล้องจอง และหาคำมาทำให้เกิดการคล้องจองปรากฏอยู่ ซึ่งคำเหล่านั้นจะทำหน้าที่เป็นคำขึ้นต้นหรือคำหลังก็ได้ ให้นักเรียนระดมความรู้ ความคิด เพื่อหาคำอื่นมาต่อหน้า หรือ ตามหลังก็ได้เพื่อให้เกิดความคล้องจองต่อกัน เป็นลูกโซ่ให้ถูกต้องแล้วเขียนลงในกระดาษที่แจกให้
4. เมื่อเขียนแล้วครูชูตารางเฉลยและนำมาคิดให้นักเรียนตรวจสอบความถูกต้อง
5. กลุ่มใดหาคำคล้องจองได้ถูกต้องให้เขียนคะแนนของกลุ่มคนไว้บนกระดานมุมใดมุมหนึ่ง
6. เมื่อหมดเวลา รวมคะแนนว่ากลุ่มใดถูกมากที่สุดก็จะเป็นกลุ่มชนะ
7. ให้นักเรียนทุกคนคัดคำคล้องจองที่ถูกต้องนั้นลงสมุดงานของตนเองแล้วอ่าน

ตัวอย่างตารางคำ

โรงเรียน	เขียนอ่าน	ผ่านมา	4	5
6	7	8	ปั้นดิน	กินจุ
11	๒2	ฝันใจ	โครมา	ป่าเขียว
เที่ยวท่อง	ล่องลอย	18	19	20
21	22	23	24	25
26	27	28	29	30

ใบงาน การจำแนกคำ

จุดประสงค์

เพื่อให้นักเรียนรู้จักการจำแนกคำ ออกเป็น พยัญชนะ สระ ตัวสะกด และ วรรณยุกต์

คำชี้แจง ให้นักเรียนจำแนกคำศัพท์ต่อไปนี้ตามหัวข้อที่กำหนดในตาราง

คำ	พยัญชนะต้น	สระ	ตัวสะกด	วรรณยุกต์
อาเจียน				
สัจจ				
ปริมาณ				
ล่อนจ้อน				
ปลีน้อง				
นัยน์ตา				
ปักเป้า				
บรรพบุรุษ				
อุตสาหกรรม				
สมบูรณ์				
มอเตอร์ไซค์				
รถปิคอัพ				
นโยบาย				
ปรารภ				
สวิง				
ชกโขยง				
โศครวญ				
พิจารณา				
คณะกรรมการ				
ออกซิเจน				

ใบงาน เรื่อง การแจกลูก สะกดคำ

จุดประสงค์

เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกการอ่านและการเขียนแบบโฟนิกส์ หรือ การแจกลูกสะกดคำ

คำชี้แจง ให้นักเรียนนำพยัญชนะที่กำหนดให้แจกลูกตามสระที่กำหนดในตาราง

พยัญชนะ	สระ							
	อะ	อา	อิ	อี	อุ	อู	เอ	โอ
อ								
จ								
ด								
ปด								
น								
ค								
บ								
ร								
ส								
ม								
ซ								
ย								
ปร								
ว								
กร								
พ								
ณ								

แผนการจัดการเรียนรู้
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 สารพันบทความ

จำนวน 4 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 อ่านและเขียนสะกดคำได้คล่องแคล่วด้วยบทความ จำนวน 1 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การสอนการอ่านออกเสียงและการเขียนสะกดคำโดยใช้รูปแบบการสอนภาษาแบบโพนิกส์ประกอบกับการสอนภาษาไทยแบบองค์รวมเป็นการสอนโดยใช้วิธีการสอนภาษาแบบแจกลูกสะกดคำ ผสมผสานกับการอ่านเพื่อทำความเข้าใจเนื้อเรื่องผ่านกระบวนการทางภาษาทั้งสี่ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยใช้เรื่องราวที่หลากหลาย เช่น การอ่านบทความ จะช่วยพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนของผู้เรียนให้ดีขึ้น

ตัวชี้วัด

- ท 1.1 ม. 1/1 อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้องเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน
- ท 2.1 ม 1/2 เขียนสื่อสาร โดยใช้ถ้อยคำถูกต้องชัดเจน เหมาะสมและสละสลวย

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ด้านความรู้

- 1.1 นักเรียนเข้าใจหลักการสะกดคำ แจกลูกคำ
- 1.2 นักเรียนเข้าใจในเนื้อหาในบทความเรื่อง มีเงินไม่พอใช้หรือใช้เงินไม่พอ

2. ด้านทักษะกระบวนการ

- 1.1 นักเรียนสามารถแจกลูกสะกดคำ คำศัพท์ในบทความเรื่องมีเงินไม่พอใช้หรือใช้เงินไม่พอได้

- 1.2 นักเรียนสามารถตอบคำถามในบทความเรื่อง มีเงินไม่พอใช้หรือใช้เงินไม่พอได้

3. ด้านจิตพิสัย

- 3.5 ใฝ่เรียนรู้
- 3.6 มีความรับผิดชอบ
- 3.7 ขยัน สะอาด มีวินัย
- 3.8 มีนิสัยรักการอ่าน

สาระการเรียนรู้

การอ่านออกเสียงคำศัพท์และการฝึกการเขียนสะกดคำ แจกลูกคำ ของคำศัพท์ในบทความเรื่อง มีเงินไม่พอใช้หรือใช้เงินพร้อมตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียน

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. นักเรียนเล่นเกม “อ่านมีสติ – สมาธิมั่นคง” โดยครูให้นักเรียนอ่านข้อความต่างๆ โดยใช้การปรบมือตามคำต่างๆ แต่เมื่อถึงคำที่ต้องการฝึก จึงจะอ่านคำนั้น เช่น ฝึกอ่านเฉพาะคำควบกล้ำ คำที่ใช้เสียงวรรณยุกต์ต่างๆ คำที่เป็นอักษรนำ ฯลฯ เพื่อเป็นการทบทวนเรื่องการสะกดคำให้คล่องขึ้น

2. ครูเตรียมบัตรคำรูปผลไม้มาหลากหลายชนิด แล้วให้นักเรียนเดินออกมาเลือกหยิบบัตรคำรูปผลไม้ที่ชอบไปคนละ 3 ชนิด แล้วเก็บไว้ก่อนให้นักเรียนเปิดอ่านคำศัพท์ด้านหลังก่อนที่ครูจะอนุญาต โดยที่บัตรรูปผลไม้แต่ละชนิดนั้นจะมีกลุ่มคำให้นักเรียนอ่าน ครูให้นักเรียนอ่านออกเสียงตามบัตรคำที่นักเรียนเลือกไปที่ละคนจากนั้นให้นักเรียนอาสาออกมาเขียนแจกลูก สะกดคำของคำที่ตนเองได้ โดยให้นักเรียนช่นอาสาเองจำนวนกี่คนก็ได้ เขียนเสร็จแล้วให้อ่านออกเสียงคำเหล่านั้นให้เพื่อนๆ ฟัง โดยให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมติเป็นครูสอนอ่านคำศัพท์แบบแจกลูก สะกดคำ และให้เพื่อนๆ อ่านตาม เพื่อนๆ ปรบมือให้กับนักเรียนที่อาสาสมัครมาเขียนคำศัพท์แบบแจกลูก สะกดคำ และสอนอ่านออกเสียง ครูกล่าวชมเชย และแจ้งให้นักเรียนทราบว่า เป็นการทบทวนเรื่องการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์ที่เรียนมาในชั่วโมงก่อนๆ

ขั้นสอนและกิจกรรม

3. ครูคัดเลือกบทความสั้นๆ มาหนึ่งบทความ คือ บทความเรื่อง มีเงินไม่พอใช้หรือใช้เงินไม่พอ จัดทำเป็นเอกสารประกอบการเรียนรู้และแจกให้นักเรียนทุกคน ครูอ่านออกเสียงบทความเรื่องมีเงินไม่พอใช้หรือใช้เงินไม่พอให้นักเรียนทุกคนตั้งใจฟัง แล้วถามนักเรียนว่าฟังบทความเรื่องนี้แล้วรู้สึกอย่างไรบ้างนักเรียนช่วยกันตอบปากเปล่า

4. ครูอ่านออกเสียงบทความที่ละวรรค แล้วให้นักเรียนอ่านตาม หลังจากนั้นให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงด้วยตนเองพร้อมกันทั้งชั้น

5. ครูชูบัตรคำศัพท์ที่เป็นศัพท์ใหม่ในบทเรียนดู พร้อมทั้งออกเสียงให้นักเรียนฟังทีละคำ และนักเรียนอ่านออกเสียงตามทุกคำ

6. นักเรียนทำแบบฝึกหัดการแจกลูก สะกดคำ คำ 2 และ 3 พยางค์

7. ให้นักเรียนเฉลยแบบฝึกหัดด้วยตนเองโดยให้นักเรียนเลขที่ 1 เฉลยคำตอบของข้อที่ 1 นักเรียนคนที่ 2 เฉลยคำตอบของข้อที่ 2 และคนต่อไปตามเลขที่ และตามข้อ ไปเรื่อย ๆ จนครบทุกคำ

8. ครูอธิบายเนื้อหาของบทความให้นักเรียนเข้าใจ และให้นักเรียนอ่านทบทวนบทความอีกครั้งเพื่อตอบคำถามในใบงานที่ครูแจกให้

9. ครูถามนักเรียนว่าครอบครัวของนักเรียนดำรงชีวิตคล้ายกับเนื้อเรื่องในบทความนี้หรือไม่ให้นักเรียนอภิปรายโดยการเขียนบรรยายสั้นๆ ส่งครู

ขั้นสรุป

10. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความรู้ที่ได้จากการอ่าน โดยการพูดแสดงความคิดเห็นคนละข้อ

11. ครูแจ้งให้นักเรียนทราบว่าครูจะทดสอบการเขียนตามคำบอกคำศัพท์ในบทความเรื่องนี้ในชั่วโมงต่อไปให้นักเรียนไปอ่านทบทวนด้วย

สื่อและวัสดุอุปกรณ์

1. บทความเรื่อง “มีเงินไม่พอใช้หรือใช้เงินไม่พอ”
2. บัตรกลุ่มคำรูปผลไม้
3. เกม “อ่านมีสติ-สมาธินั่นคง”
4. บัตรคำศัพท์
5. กระดาษ A4
6. ใบงานเรื่องมีเงินไม่พอใช้หรือใช้เงินไม่พอ
7. แบบฝึกหัด การแจกถูก สะกดคำ คำ 2 และ 3 พยางค์

การวัดและประเมินผล

1. วิธีวัด

- 1.1 สังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน
- 1.2 ตรวจใบงาน
- 1.3 ตรวจแบบฝึกหัด

2. เครื่องมือวัด

- 2.1 แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน
- 2.2 ใบงานตอบคำถามเรื่องมีเงินไม่พอใช้หรือใช้เงินไม่พอ
- 2.3 แบบฝึกหัด การแจกลูก สะกดคำ คำ 2 และ 3 พยางค์

3. เกณฑ์การประเมิน

- 3.1 พิจารณาจากความสนใจในการเรียนและความตั้งใจในการเรียนของนักเรียน
- 3.2 นักเรียนสามารถตอบคำถามได้ถูกต้อง 6 ข้อขึ้นไปถือว่าผ่านเกณฑ์

แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียน

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

รายการสังเกต	ระดับพฤติกรรม			
	4	3	2	1
1. ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมในชั้นเรียน				
2. มีความสนใจในเนื้อหาที่เรียน				
3. มีความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย				
4. การแสดงความคิดเห็นในเรื่องที่ถาม				
5. การซักถามตรงประเด็น ตรงเนื้อหาที่เรียน				
สรุป				

ได้ระดับพฤติกรรม ระดับ ดีขึ้นไปถือว่าผ่าน

เกณฑ์ระดับพฤติกรรม

ระดับ 4 หมายถึง ดีมาก

ระดับ 3 หมายถึง ดี

ระดับ 2 หมายถึง พอใช้

ระดับ 1 หมายถึง ปรับปรุง

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

บทความ

เรื่อง มีเงินไม่พอใช้ หรือใช้เงินไม่พอ

“เราควรหยุดนิ่งๆ และคิดให้รอบคอบ อาจเริ่มต้นลงมือจดทุกอย่างที่เป็นรายได้และรายจ่าย”

คนเราทุกวันนี้มักก่อหนี้ที่ไม่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตและก็ต้องเผชิญหน้ากับสถานการณ์ที่ยากลำบากต้องทนอับอายเมื่อถูกทวงหนี้ ที่เป็นเช่นนี้เพราะทัศนคติที่ยึดติดการบริโภคนิยมชกตัวอย่างเช่นการเลือกใช้แต่สินค้ามีชื่อหรือราคาสูงลิ่ว เพียงเพื่อใช้เป็นเครื่องมือนำเสนอว่าตนเอง “มี” ให้ผู้อื่นได้รับรู้ แต่ใครจะรู้ว่าภายใต้เปลือกนอกที่ดูสวยหรือนั้นอาจต้องดำรงชีวิตอยู่อย่างลำบากแสนเข็ญและไม่มีกินจะปรึกษาบอกใครไม่ได้ มีบ้างบางคนที่ได้ประจักษ์แล้วและกลับตัวตั้งหลักใหม่ได้ทัน แต่ก็มีอีกหลายคนที่ยังไม่หลุดพ้นจากวัฏจักรของการวนเวียนอยู่ในวงวนการกู้ยืม กู้ของใหม่ เอาไปใช้ของเก่า ซ้ำแล้วซ้ำอีก และที่สาหัส นั่นคือหลายคนที่สังเวยด้วยชีวิตเพื่อให้หลุดพ้นไป นั่นเป็นเพราะไม่มีความทุกข์ใจจะหนักหนาเท่ากับการผ่อนหนี้ที่ก่อขึ้นมาจากความโลภและไม่ประมาณตนนั่นเอง

ดังนั้น เราจึงต้องรู้ให้ได้ว่าทุกวันนี้ “เรามีเงินไม่พอใช้ หรือเราใช้เงินไม่พอ” กันแน่ เพราะทั้งสองเรื่องนี้แตกต่างกันโดยสิ้นเชิง การมีเงินไม่พอใช้ หมายถึง การมีเงินใช้ไม่เพียงพอต่อการดำรงชีวิตให้อยู่ได้ในขั้นพื้นฐาน แต่การใช้เงินไม่พอหมายถึงการมีเท่าไรการมีเท่าไรก็เพียงพอต่อการนำมาใช้จ่ายเพื่อตอบสนองกิเลส ความรอบคอบ อาจเริ่มต้นลงมือจดทุกอย่างที่เป็นรายได้และรายจ่ายของเราทุกรายการในทุกวัน ลองทำคู่สักระยะหนึ่ง แล้วรายการทุกอย่างนั้นจะบอกได้ว่าเรามีเงินไม่พอใช้ หรือใช้เงินไม่พอกันแน่ ปัจจุบันมีส่วนราชการและเอกชนหลายๆ

หน่วยงานที่มีการณรงค์ให้ทุกคนได้เรียนรู้และลงมือจดบัญชีรายรับ – รายจ่ายด้วยวิธีง่ายๆ ใครที่ยังไม่ได้ลงมือทำ หรือยังไม่เคยคิดทำ แนะนำเลยว่าควรทำอย่างยิ่ง แล้วเราก็จะเห็นผลจริงๆ

หลังจากได้คำตอบแล้วว่าเราใช้เงินอย่างไร ขั้นตอนต่อไปก็ต้องเริ่มต้นเปลี่ยนแนวคิดเสียใหม่ ต้องยอมรับให้ได้ว่าเรื่องเงินทองของเราเป็นอย่างไรนั้น อยู่ที่เรากระทำของเราเองทั้งสิ้น ไม่ได้เป็นเรื่องเคราะห์กรรมแต่อย่างใด “หากเราเปลี่ยนความคิด ชีวิตเราก็เปลี่ยนได้เช่นกัน” ดังนั้น จึงควรกำหนดเป้าหมายของชีวิตให้ชัดเจน คิดแผน และลงมือปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมายที่เราต้องการให้ได้

เพียงแค่ “ลงมือทำ” ด้วยหลักง่ายๆ เท่านั้น ก็จะไม่มีความสาบไปสำหรับการเริ่มต้นชีวิตใหม่ของการเป็นผู้ไม่มีหนี้

เกม “อ่านมีสติสมาธินั่นคง”

จุดประสงค์

๑. ฝึกสมาธิในการอ่าน
๒. ฝึกอ่านคำต่างๆ ได้แม่นยำ

สื่อ

ข้อความที่ให้อ่าน ประเภทเนื้อเพลงต่างๆ หรือประเภทบทร่ายกรองต่างๆ

วิธีดำเนินการกิจกรรม

๑. ครูให้นักเรียนอ่านข้อความต่างๆ โดยใช้การปรบมือตามคำต่างๆ แต่เมื่อถึงคำที่ต้องการฝึก จึงจะอ่านคำนั้น เช่น ฝึกอ่านเฉพาะคำควบกล้ำ คำที่ใช้เสียงวรรณยุกต์ต่างๆ คำที่เป็นอักษรนำ ฯลฯ

ตัวอย่างที่ ๑ ฝึกคำควบกล้ำ

ตามคำสอนของบิดา-มารดาสอนให้ลูกๆ เกรงกลัว ต่อการทำบาปโดยพยายามกระทำแต่ความดีละเว้นความชั่ว ประพฤติตนอยู่ในศีลธรรม

(_____ = คำที่ต้องออกเสียงอ่านคำอื่นๆ ให้อ่านในใจ และปรบมือแทน)

ตัวอย่างที่ ๒ ให้ร้องเพลง “บัวขาว” และออกเสียงเฉพาะคำที่มีเสียง วรรณยุกต์ เสียงจัตวา

เห็นบัวขาว พราวอยู่ในบึงใหญ่

ดอกดอกใบบุปผชาติสะอาดตา

น้ำใส ไหลกระเซ็น เห็นตัวปลา

ว่ายวนไปมาน่าเอ็นดู

(_____ = คำที่ต้องอ่าน นอกนั้นให้ฮัมเพลงตามคำและทำนอง หลังจากนั้นอาจ

เปลี่ยนเป็นคำอ่านที่มีเสียงวรรณยุกต์อื่นๆ)

ตัวอย่างที่ ๓ ฝึกอ่านคำที่เป็นอักษรนำ

หน้าหนาวนอนหนาวเหน็บ เพราะอากาศช่างเหน็บหนาว หมอนที่หนุนแม้ว่านุ่มนิ่มน่านอน แต่เขาก็ไม่สามารถหลับตาลงได้

ตัวอย่างที่ ๔ ฝึกอ่านคำที่ใช้ ใ และ ใ

ไม่ว่าเด็กหรือผู้ใหญ่ถ้ามีจิตใจใฝ่เรียนรู้ แล้วก็จะสามารถเรียนได้ทุกคน ไม่ว่าจะเป็นที่ไหนที่ใด หรืออย่างไร ขึ้นอยู่กับจิตใจ ไม่ใช่ข้ออย่างอื่น

กิจกรรมหลังการอ่าน

ฝึกเขียนคำต่างๆ ให้แม่นยำ โดยอาจเพิ่มเติมด้วยการคิดสร้างอ่านแบบฝึกเองต่อไป

ใบงานเรื่อง มีเงินไม่พอใช้หรือใช้เงินไม่พอ

จุดประสงค์

เพื่อฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน

คำชี้แจง

ให้นักเรียนตอบคำถามจากบทความเรื่อง มีเงินไม่พอใช้หรือใช้เงินไม่พอให้ถูกต้อง

1. ใครควรอ่านบทความเรื่อง มีเงินไม่พอใช้หรือใช้เงินไม่พอ
2. การมีเงินไม่พอใช้ในบทความหมายถึงอะไร
3. การใช้เงินไม่พอในบทความหมายถึงอะไร
4. เราใช้เงินเพื่อสนองตอบสิ่งใด
5. ส่วนราชการและเอกชนหลายหน่วยงานรณรงค์ให้ทำอะไรเพื่อเป็นการจัดการเรื่องเงิน
6. นักเรียนเป็นคนที่ใช้จ่ายเงินฟุ่มเฟือยหรือไม่ เพราะเหตุใด
7. นักเรียนคิดว่าควรทำอะไรให้ใช้จ่ายเงินอย่างคุ้มค่ามากที่สุด
8. ถ้านักเรียนมีเงินเดือน เดือนละ 5,000 บาท นักเรียนจะจัดสรรเงินการใช้จ่ายเงินอย่างไรบ้าง
9. นักเรียนคิดว่าตนเองหาเงินช่วยเหลือครอบครัวได้หรือไม่ ด้วยวิธีใด
10. ข้อคิดที่ได้จากบทความเรื่อง มีเงินไม่พอใช้หรือใช้เงินไม่พอ คือ.....

แบบฝึกหัด การแจกลูก สะกดคำ คำ 2 และ 3 พยางค์

จุดประสงค์

เพื่อทบทวนการ อ่านออกเสียง และการเขียนสะกดคำ

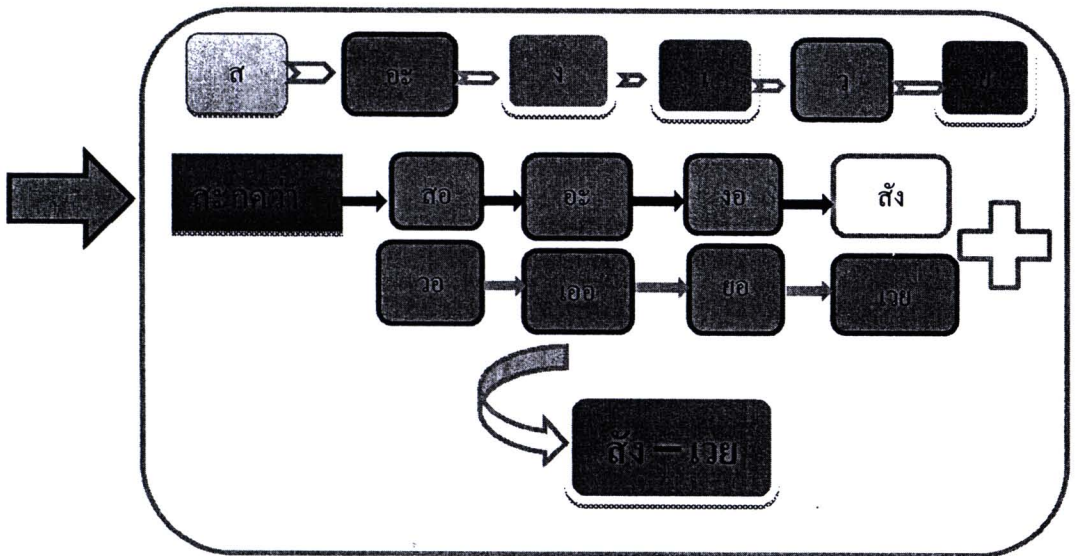
คำชี้แจง

ให้นักเรียนกระจายคำ และเขียนสะกดคำ พร้อมทั้งอ่าน คำที่มี 2 พยางค์ และ 3 พยางค์ที่

กำหนดให้

ตัวอย่าง

สัวย

1. เผลอ
2. ลืม
3. วัฏจักร
4. ประมาณตน
5. รณรงค์
6. ราชการ
7. กิลอส
8. บัญชี
9. เอกชน
10. พื้นฐาน

ภาคผนวก จ

แบบประเมิน แบบทดสอบท้ายหน่วยการเรียนรู้ สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

เรื่อง การสอนภาษาแบบโฟนิิกส์ประกอบการสอนภาษาไทยแบบองค์รวมเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง

คำชี้แจง

1. แบบประเมินนี้เป็นแบบประเมินแบบทดสอบท้ายหน่วยการเรียนรู้ จำนวน 4 ฉบับ ได้แก่ แบบทดสอบท้ายหน่วยที่ 1 เรื่อง สนุกกับกลอน แบบทดสอบท้ายหน่วยที่ 2 เรื่อง สอนใจกับนิทาน แบบทดสอบท้ายหน่วยที่ 3 เรื่อง เบิกบานเรื่องสั้น และแบบทดสอบท้ายหน่วยที่ 4 เรื่อง สารพันบทความ
2. ประเด็นในการประเมินมีทั้งหมด 3 ประเด็น คือ 1) ความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์ 2) ความยากง่ายของแบบทดสอบ 3) ความเหมาะสมของแบบทดสอบ โดยพิจารณา ดังนี้ +1 หมายถึง รู้สึกแน่ใจว่าแบบทดสอบข้อนั้นวัดได้ตรงตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้จริง 0 หมายถึง รู้สึกไม่แน่ใจว่าแบบทดสอบข้อนั้นวัดได้ตรงตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้จริง -1 หมายถึง รู้สึกแน่ใจว่าแบบทดสอบข้อนั้นวัดได้ไม่ตรงตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้จริง
3. โปรดพิจารณาประเด็นข้อคิดเห็นต่อแบบทดสอบ แล้วเขียนเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน และโปรดให้ข้อเสนอแนะในช่องข้อเสนอแนะด้านข้างเมื่อเห็นว่าเป็นประโยชน์ โดยเฉพาะกรณีที่มีความคิดเห็นที่ไม่ตรงตามจุดประสงค์

แบบทดสอบท้ายบท หน่วยที่ 1 เรื่อง สนุกกับกลอน

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียวแล้วทำเครื่องหมาย × ลงใน
กระดาษคำตอบที่แจกให้

<p>1. การอ่านออกเสียงร้อยกรองแบ่งได้กี่แบบ
อะไรบ้าง   ก. 1 แบบ อ่านเป็นทำนองเสนาะ   ข. 2 แบบ อ่านด้วยเสียงธรรมชาติมี
ทำนองเสนาะ และอ่านเป็นทำนอง
เสนาะ   ค. 2 แบบ อ่านด้วยเสียงธรรมชาติ ไม่มี
จังหวะ อ่านเป็นทำนองเสนาะ   ง. 3 แบบ อ่านด้วยเสียงธรรมชาติ อ่านเป็น
ทำนองเสนาะ อ่านเป็นบทเพลง</p>	<p>4. ถ้าวรรคหนึ่งมี 7 คำ ให้อ่านแบ่งวรรคตาม
ข้อใด</p> <p>ก. 2/3/2</p> <p>ข. 3/1/3</p> <p>ค. 3/2/2</p> <p>ง. 2/2/3</p>
<p>2. ข้อใดไม่ใช่หลักในการอ่านร้อยกรอง</p> <p>ก. ต้องรู้จังหวะ</p> <p>ข. ต้องรู้ลักษณะบังคับของบทประพันธ์
ที่อ่าน</p> <p>ค. ไม่ต้องออกเสียงคำควบกล้ำ</p> <p>ง. ไม่มีการหยุดหายใจระหว่างวรรค</p>	<p>5. ข้อใดไม่ใช่ความหมายของการอ่านจับ
ใจความสำคัญ   ก. อ่านเพื่อเก็บแนวคิดหรือทัศนะของ
ผู้เขียน   ข. อ่านเพื่อเก็บจุดมุ่งหมายที่สำคัญของ
เรื่อง   ค. อ่านเพื่อเก็บความรู้หรือข้อมูลที่
น่าสนใจ   ง. อ่านเพื่อเก็บพลความหรือ
ส่วนประกอบของเรื่อง</p>
<p>3. การแข่งจังหวะการอ่านออกเสียงกลอน
นิราศข้อใดถูกต้องที่สุด</p> <p>ก. อ่านออกเสียงสูงวรรคที่ 1,2</p> <p>ข. อ่านออกเสียงสูงวรรคที่ 3,4</p> <p>ค. อ่านออกเสียงต่ำวรรคที่ 1,2</p> <p>ง. แบ่งจังหวะการอ่านเป็น 4 จังหวะ</p>	<p>6. ข้อใดเป็นหลักที่สำคัญในการอ่านจับ
ใจความสำคัญของบทร้อยกรอง   ก. อ่านกวาดสายตาอย่างรวดเร็ว   ข. อ่านเป็นทำนองเสนาะ   ค. อ่านอย่างละเอียดเป็นวรรคเพื่อทำความเข้าใจความ
หมายของคำ</p> <p>ง. อ่านผ่านๆเพื่อเก็บใจความ</p>

7. กลอนนิราศมีรูปแบบในการแต่งคล้ายคลึงกับข้อใดต่อไปนี้

- ก. กลอนบทละคร
- ข. กลอนสุภาพ
- ค. กลอนสักวา
- ง. กลอนคอกสร้อย

8. กลอนนิราศแตกต่างจากกลอนสุภาพในข้อใด

- ก. กลอนนิราศจะขึ้นต้นบทแรกด้วยกลอนวรรคที่ 2 ส่วนกลอนสุภาพขึ้นต้นบทด้วยวรรคที่ 1
- ข. กลอนนิราศจะบังคับคำเอกโทษ โทโทษแต่กลอนสุภาพไม่บังคับ
- ค. กลอนนิราศจะจำกัดคำในการแต่งวรรคละ 7 – 9 คำ แต่กลอนสุภาพจะจำกัดคำในการแต่งวรรคละ 6 – 10 คำ
- ง. กลอนนิราศมักจะมีคำว่าเอยลงท้ายเสมอ แต่กลอนสุภาพไม่มีเอยลงท้าย

9. ข้อใดคือความหมายของคำคล้องจองที่ถูกต้องที่สุด

- ก. คำคล้องจองคือคำที่ใช้สระตัวเดียวกัน
- ข. คำคล้องจองคือคำที่ใช้ตัวสะกดแม่กนเหมือนกัน
- ค. คำคล้องจองคือคำที่ใช้สระเดียวกันและตัวสะกดมาตราเดียวกัน
- ง. คำคล้องจองคือคำที่มีรูปวรรณยุกต์เหมือนกัน

10. ข้อใดเป็นคำคล้องจองพยางค์หลังกับพยางค์หลัง 4 พยางค์

- ก. นักเรียน เขียนอ่าน การบ้าน ร้านค้า
- ข. คนไทยใจดี มีน้ำใจมาก อยากไปเที่ยวป่า อากาศสดชื่น
- ค. คำสอนพ่อ ขอจำไว้ ในใจฉัน คั้นน้ำส้ม ลมพัดแรง
- ง. วัฒนาอาราม หน้าตาเกรงขาม อาชีพเป็นขาม ขึ้นชื่อ

แบบประเมิน แบบทดสอบท้ายบท หน่วยที่ 1 เรื่อง สนุกกับกลอน (สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง โปรดพิจารณาประเด็นข้อคิดเห็นต่อแบบทดสอบท้ายบทที่ 1 เรื่อง สนุกกับกลอน แล้ว
เขียนเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน และโปรดให้ข้อเสนอแนะในช่อง
เสนอแนะด้านข้างเมื่อเห็นว่าเป็นประโยชน์ โดยเฉพาะกรณีที่มีความคิดเห็นที่ไม่เหมาะสม

ประเด็น ข้อคิดเห็น	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
	เหมาะสม	ไม่แน่ใจ	ไม่เหมาะสม	
1.ความสอดคล้อง ของแบบทดสอบ				
1.1 สอดคล้องกับ จุดประสงค์ ในการสร้าง				
1.2 สอดคล้องกับ จุดประสงค์ การเรียนรู้				
2.ความเหมาะสม ของ แบบทดสอบ				
2.1 เหมาะสมตาม เนื้อหา				
2.2 เหมาะสมตาม ระดับของ ผู้เรียน				
2.3 ความยากง่าย เหมาะสม				
2.4 คำถาม เหมาะสม				
2.5 ตัวเลือก เหมาะสม				

ประเด็น ข้อคิดเห็น	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
	เหมาะสม	ไม่แน่ใจ	ไม่เหมาะสม	
3.ความครอบคลุมเนื้อหา				
4. การพิมพ์ ขนาดรูปแบบ ของแบบทดสอบ				
4.1 พิมพ์ได้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์				
4.2 ตัวอักษร ขนาดพอเหมาะ อ่านง่าย ชัดเจน				
5. ความเหมาะสมกับการใช้งาน				
5.1 นำไปใช้ในการทดสอบได้สะดวก				
5.2 นำไปใช้ได้ อย่างคุ้มค่า				

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

ตำแหน่ง.....

แบบทดสอบท้ายบท หน่วยที่ 2 เรื่อง สอนใจกับนิทาน

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียวแล้วทำเครื่องหมาย × ลง
ในกระดาษคำตอบที่แจกให้

1. ข้อใดสอดคล้องกับคำว่านิทาน

- ก. วรรณกรรมลายลักษณ์อักษร
- ข. วรรณกรรมมุขปาฐะ
- ค. วรรณคดี
- ง. วรรณกรรมร่วมสมัย

2. องค์ประกอบของนิทานที่สำคัญที่สุดคือข้อใด

- ก. แนวคิด
- ข. โครงร่าง
- ค. คำนำ
- ง. สรุป

3. โครงเรื่องของนิทานควรมีลักษณะตามข้อใด

- ก. เนื้อเรื่องต้องสลับซับซ้อน
- ข. คำเนิ่นเรื่องอย่างไรก็ได้ ไม่ต้องเรียง เหตุการณ์
- ค. สั้น กระชับ เรียบง่าย
- ง. เป็นเรื่องที่ต้องเขียนเป็นลายลักษณ์อักษร

4. การแต่งนิทานจำเป็นต้องมีคติชีวิตหรือไม่

- ก. ไม่จำเป็น เพราะไม่ใช่สาระสำคัญ
- ข. ไม่จำเป็น เพราะทำให้เนื้อเรื่องยาวเกินไป
- ค. จำเป็น เพราะนิทานต้องจบลงด้วยความสุขเสมอ
- ง. จำเป็น เพราะนิทานที่ดีต้องมีข้อคิด เพื่อเป็นการปลูกฝังคุณภาพแก่ผู้อ่าน

5. คำในข้อใดสะกดถูกต้องทุกคำ

- ก. ลักษณะ กิตติศัพท์
- ข. มโหสถ ยุติธรรม
- ค. ภาชนะ พระราชทาน
- ง. เหตุการณ์ ขโมย

6. ข้อใดสะกดคำผิด

- ก. ราชการ
- ข. ศักดิ์สิทธิ์
- ค. เศรษฐี
- ง. ราชบัณฑิต

7. คำในข้อใดอ่านผิด

- ก. สารภาพ อ่านว่า สา-ระ-พาบ
- ข. พิเศษ อ่านว่า พิ-เศศ
- ค. ประพาศิตน อ่านว่า ประ-พรีศ
-ติ-ตน
- ง. เฉลียวฉลาด อ่านว่า ฉะ-เหลียว
-ฉะ-หลาด

8. มโหสถ แปลว่าอะไร

- ก. ผู้มีขาในมือ
- ข. ผู้มีขาเป็นรางวัล
- ค. ผู้มีขาเป็นสำคัญ
- ง. ผู้มีขาในบ้าน

9. มโหสถ เป็นนิทานประเภทใด

- ก. นิทานพื้นบ้าน
- ข. นิทานชาดก
- ค. นิทานอีสป
- ง. นิทานปรัมปรา

10. เรื่องมโหสถนำเสนอความสามารถ
ทางด้านใดต่อไปนี้

- ก. ความเฉลียวฉลาด
- ข. ความโง่เขลา
- ค. ความกตัญญู
- ง. ความกล้าหาญ

แบบประเมิน แบบทดสอบท้ายบท หน่วยที่ 2 เรื่อง สอนใจกับนิทาน (สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง โปรดพิจารณาประเด็นข้อคิดเห็นต่อแบบทดสอบท้ายบทที่ 2 เรื่อง สอนใจกับนิทาน แล้ว
เขียนเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน และโปรดให้ข้อเสนอแนะในช่อง
เสนอแนะด้านข้างเมื่อเห็นว่าเป็นประโยชน์ โดยเฉพาะกรณีที่มีความคิดเห็นที่ไม่เหมาะสม

ประเด็น ข้อคิดเห็น	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
	เหมาะสม	ไม่แน่ใจ	ไม่เหมาะสม	
1.ความสอดคล้อง ของแบบทดสอบ				
1.1 สอดคล้องกับ จุดประสงค์ ในการสร้าง				
1.2 สอดคล้องกับ จุดประสงค์ การเรียนรู้				
2.ความเหมาะสม ของ แบบทดสอบ				
2.1 เหมาะสมตาม เนื้อหา				
2.2 เหมาะสมตาม ระดับของ ผู้เรียน				
2.3 ความยากง่าย เหมาะสม				
2.4 คำถาม เหมาะสม				
2.5 ตัวเลือก เหมาะสม				

ประเด็น ข้อคิดเห็น	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
	เหมาะสม	ไม่แน่ใจ	ไม่เหมาะสม	
3. ความครอบคลุมเนื้อหา				
4. การพิมพ์ ขนาดรูปแบบ ของแบบทดสอบ				
4.1 พิมพ์ได้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์				
4.2 ตัวอักษรขนาดพอเหมาะอ่านง่าย ชัดเจน				
5. ความเหมาะสมกับการใช้งาน				
5.1 นำไปใช้ในการทดสอบได้สะดวก				
5.2 นำไปใช้ได้ อย่างคุ้มค่า				

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

ตำแหน่ง.....

แบบทดสอบท้ายบท หน่วยที่ 3 เรื่อง เบิกบานเรื่องสั้น

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียวแล้วทำเครื่องหมาย × ลง
ในกระดาษคำตอบที่แจกให้

1. เรื่องสั้นเรื่อง “กว่าถั่วจะสุก งาก็ไหม้”
เป็นงานเขียนของใคร

- ก. ถวัลย์ จรัสมาศ
- ข. เถาวัลย์ มาศจรัส
- ค. ถวัลย์ มาศจรัส
- ง. ถวิล มาศจรัส

2. เรื่องสั้นเรื่อง “กว่าถั่วจะสุก งาก็ไหม้”
ให้แนวคิดเรื่องใด

- ก. ความสามัคคี
- ข. ความกระตือรือร้น
- ค. ความโลภ
- ง. ความหลง

3. เรื่องสั้นเป็นงานเขียนประเภทใด

- ก. ประเภทบันเทิงคดี
- ข. ประเภทนวนิยาย
- ค. ประเภทสารคดี
- ง. ประเภทเอกสารทางวิชาการ

4. มาตรฐานของเรื่องสั้นรุ่นเก่าควรมีจำนวนคำ
เท่าใด

- ก. 10000 – 20000 คำ
- ข. 1000 – 2000 คำ
- ค. 2000 – 3000 คำ
- ง. 4000 – 5000 คำ

5. เรื่องสั้นเกิดขึ้นในสมัยใด

- ก. สมัยรัชกาลที่ 2
- ข. สมัยรัชกาลที่ 3
- ค. สมัยรัชกาลที่ 4
- ง. สมัยรัชกาลที่ 5

6. การเขียนย่อความต้องมีคำลงท้ายว่าอะไรก่อน
จะเขียนเนื้อเรื่อง

- ก. ความว่า
- ข. ใจความ
- ค. เรื่องว่า
- ง. เนื้อว่า

7. ข้อใดเป็นรูปการเขียนย่อניתานได้ถูกต้องที่สุด

- ก. ย่อניתานเรื่อง ____ ความว่า
- ข. ย่อניתานเรื่อง ____ จาก
- ค. ย่อניתานเรื่อง ____ ของ ____
จาก ____ ความว่า
- ง. ย่อניתานเรื่อง ____ จาก ____
ของ ____ ว่าความ

8. ข้อใดกล่าวถูกต้องที่สุดในหลักการย่อความ

- ก. ให้แปลคำราชาศัพท์เป็นคำสามัญ
- ข. ให้เปลี่ยนสรรพนามบุรุษที่ 1,2 ได้
- ค. ให้เขียนคำย่อเท่าที่จะเขียนได้เพื่อ
ย่อเรื่องให้สั้นที่สุด
- ง. เปลี่ยนเนื้อเรื่องใหม่ให้สั้นขึ้น

9. ข้อใดสะกดคำได้ถูกต้องทุกคำ

- ก. อาเจียร ปิ่นอง ล่อนจ้อน
- ข. บรรพบุรุษ อ็อกซิเจน สัจจร
- ค. ปักเป้า นัยน์ตา สวิง
- ง. สมบูรณ์ พิจารณา นะโบาย

10. ข้อใดเขียนสะกดคำผิด

- ก. อาเจียน
- ข. ปรารพ
- ค. รถปิคอัพ
- ง. อุตสาหกรรม

แบบประเมิน แบบทดสอบท้ายบท หน่วยที่ 3 เรื่อง เบิกบานเรื่องสั้น (สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง โปรดพิจารณาประเด็นข้อคิดเห็นต่อแบบทดสอบท้ายบทที่ 3 เรื่อง เบิกบานเรื่องสั้น แล้ว
เขียนเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน และโปรดให้ข้อเสนอแนะในช่อง
เสนอแนะด้านข้างเมื่อเห็นว่าเป็นประโยชน์ โดยเฉพาะกรณีที่มีความคิดเห็นที่ไม่เหมาะสม

ประเด็น ข้อคิดเห็น	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
	เหมาะสม	ไม่แน่ใจ	ไม่เหมาะสม	
1.ความสอดคล้อง ของแบบทดสอบ				
1.1 สอดคล้องกับ จุดประสงค์ ในการสร้าง				
1.2 สอดคล้องกับ จุดประสงค์ การเรียนรู้				
2.ความเหมาะสม ของ แบบทดสอบ				
2.1 เหมาะสมตาม เนื้อหา				
2.2 เหมาะสมตาม ระดับของ ผู้เรียน				
2.3 ความยากง่าย เหมาะสม				
2.4 คำถาม เหมาะสม				
2.5 ตัวเลือก เหมาะสม				

ประเด็น ข้อคิดเห็น	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
	เหมาะสม	ไม่แน่ใจ	ไม่เหมาะสม	
3. ความครอบคลุมเนื้อหา				
4. การพิมพ์ ขนาดรูปแบบของแบบทดสอบ				
4.1 พิมพ์ได้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์				
4.2 ตัวอักษรขนาดพอเหมาะอ่านง่าย ชัดเจน				
5. ความเหมาะสมกับการใช้งาน				
5.1 นำไปใช้ในการทดสอบได้สะดวก				
5.2 นำไปใช้ได้อย่างคุ้มค่า				

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

ตำแหน่ง.....

แบบทดสอบท้ายบท หน่วยที่ 4 เรื่อง สารพันบทความ

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียวแล้วทำเครื่องหมาย × ลง
ในกระดาษคำตอบที่แจกให้

1. มีวิธีการอย่างไรที่จะช่วยให้เรามีเงินพอใช้ ก. ทำงานหนักขึ้น ข. กู้ยืม ค. ประหยัด อดออม ง. ไม่ใช่จ่ายใด ๆ เลย	<p>4. บทความเรื่อง มีเงินไม่พอใช้หรือใช้เงินไม่พอ
ให้แนวคิดในเรื่องใด</p> <p>ก. ความเพียร</p> <p>ข. ความขยัน</p> <p>ค. ความพอเพียง</p> <p>ง. ความอดทน</p>
<p>2. มีการรณรงค์ให้ทำอะไรเพื่อแก้ปัญหาเงิน
ไม่พอใช้</p> <p>ก. ทำบัญชี – รายรับรายจ่าย</p> <p>ข. หยอดกระปุกออมสิน</p> <p>ค. ซื้อของลดราคา</p> <p>ง. ขึ้นทะเบียนคนยากจน</p>	<p>5. ใครใช้ชีวิตอย่างพอเพียงมากที่สุด</p> <p>ก. จะหว่านขอบซ้อเสื้อผ้าตามสมัยนิยม</p> <p>ข. พิยะชอบปลูกผักและผลไม้บริเวณ
บ้านไว้กินและถ้าเหลือก็ขาย   ค. อรุณโรจน์ขอเงินแม่ไปซื้อ
โทรศัพท์มือถือ</p> <p>ง. รอดชอบกินทิ้งกินขว้าง</p>
<p>3. การใช้เงินไม่พอของคนเราเกิดจากสาเหตุใด
มากที่สุด</p> <p>ก. ตอบสนองเพื่อนฝูง</p> <p>ข. เล่นพนันบอล</p> <p>ค. ติดสิ่งเสพติด</p> <p>ง. ตอบสนองกิเลสของตนเอง</p>	6. ข้อใดเขียนคำอ่านได้ถูกต้อง ก. เผชญ อ่านว่า สะ - เชน ข. วัฏจักร อ่านว่า วัด - จัก ค. ทศณะคติ อ่านว่า ทัด - นะ - คะ - ตี ง. เอกชน อ่านว่า เอก - ชน

7. ข้อใดเขียนสะกดคำผิดทุกคำ

- ก. กิเลส ทศนคติ
- ข. พื้นฐาน เษชฌ
- ค. ลิบลิว ส้งเวย
- ง. สาส์ รมรงค์

8. ข้อใดเป็นการเขียนแสดงความคิดเห็น

- ก. เงินเป็นสิ่งสำคัญที่สุดในชีวิต
- ข. ถ้าจะซื้อของเราต้องจ่ายเงิน
- ค. การทำบัญชีรับจ่ายจะทำให้รู้จักประหยัดขึ้น
- ง. เงินเป็นเหรียญกษาปณ์ หรือ ธนบัตร

9. การเขียนแสดงความคิดเห็นต่างจากข้อเท็จจริงอย่างไร

- ก. ข้อเท็จจริงพิสูจน์ไม่ได้แต่ข้อคิดเห็นพิสูจน์ได้
- ข. ข้อเท็จจริงพิสูจน์ได้แต่ข้อคิดเห็นเป็นความรู้สึก
- ค. ข้อเท็จจริงคือเอกสารแต่ข้อคิดเห็นเป็นคำพูด
- ง. ข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นไม่ต่างกัน

10. ข้อใดเป็นหลักของการเขียนแสดงความคิดเห็นที่ถูกต้องที่สุด

- ก. การเลือกเรื่องที่เป็นที่สนใจในขณะนั้น
- ข. การเขียนโครงเรื่อง
- ค. การเขียนเสนอแนะ
- ง. การเขียนเรียบเรียงข้อมูล

แบบประเมิน แบบทดสอบท้ายบท หน่วยที่ 4 เรื่อง สารพันบทความ (สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง โปรดพิจารณาประเด็นข้อคิดเห็นต่อแบบทดสอบท้ายบทที่ 4 เรื่อง สารพันบทความ แล้ว
เขียนเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน และโปรดให้ข้อเสนอแนะในช่อง
เสนอแนะด้านข้างเมื่อเห็นว่าเป็นประโยชน์ โดยเฉพาะกรณีที่มีความคิดเห็นที่ไม่เหมาะสม

ประเด็น ข้อคิดเห็น	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
	เหมาะสม	ไม่แน่ใจ	ไม่เหมาะสม	
1.ความสอดคล้อง ของแบบทดสอบ				
1.1 สอดคล้องกับ จุดประสงค์ ในการสร้าง				
1.2 สอดคล้องกับ จุดประสงค์ การเรียนรู้				
2.ความเหมาะสม ของ แบบทดสอบ				
2.1 เหมาะสมตาม เนื้อหา				
2.2 เหมาะสมตาม ระดับของ ผู้เรียน				
2.3 ความยากง่าย เหมาะสม				
2.4 คำถาม เหมาะสม				
2.5 ตัวเลือก เหมาะสม				

ประเด็น ข้อคิดเห็น	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
	เหมาะสม	ไม่แน่ใจ	ไม่เหมาะสม	
3. ความครอบคลุมเนื้อหา				
4. การพิมพ์ ขนาดรูปแบบของแบบทดสอบ				
4.1 พิมพ์ได้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์				
4.2 ตัวอักษรขนาดพอเหมาะอ่านง่าย ชัดเจน				
5. ความเหมาะสมกับการใช้งาน				
5.1 นำไปใช้ในการทดสอบได้สะดวก				
5.2 นำไปใช้ได้อย่างคุ้มค่า				

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

ตำแหน่ง.....

ภาคผนวก จ

แบบทดสอบ เรื่องการอ่านออกเสียง และเขียนคำที่กำหนดให้

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านออกเสียงและเขียนตามคำบอก คำที่กำหนดให้ต่อไปนี้

ลำดับที่	คำที่กำหนดให้	อ่านออกเสียง		เขียนตามคำบอก		หมายเหตุ
		ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน	
1	กฎหมาย					
2	กรณี					
3	กรรไกร					
4	กระเพาะ					
5	กะท้ดรด					
6	ขะม่กเขม่่น					
7	ค่านวน					
8	เครื่องสำอาง					
9	โหมยณา					
10	จระเข้					
11	โจทย์เลข					
12	ลบบั					
13	ซ้อนส้อม					
14	เซ้ด					
15	เซ้นซ้อ					
16	ตระเวน					
17	ตานขมอย					
18	เด้นท์					
19	ทแยง					

ลำดับที่	คำที่กำหนดให้	อ่านออกเสียง		เขียนตามคำบอก		หมายเหตุ
		ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน	
20	ทะเลสาบ					
21	ทิวเขาขุโก					
22	รุคคัก					
23	นวัตกรรม					
24	นักปราชญ์					
25	นัยน์ตา					
26	โน้ต					
27	บ่วงบาศ					
28	บังสุกุล					
29	บิณฑบาต					
30	มณฑป					
31	รสชาติ					
32	สไบ					
33	สังเกต					
34	สิงโต					
35	หยากไย่					
36	สาบสูญ					
37	อเนจอนาถ					
38	สักการบูชา					
39	สาปแช่ง					
40	เบญจเพส					

ได้คะแนน ตั้งแต่ 25 คะแนนขึ้นไปถือว่าผ่านเกณฑ์การประเมิน

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)

แบบทดสอบ เรื่องการอ่านออกเสียง

คำชี้แจง

ให้นักเรียนอ่านออกเสียงนิทานที่กำหนดให้ต่อไปนี้

อุบายของพ่อ

ชายแก่คนหนึ่งมีลูกหลายคนลูกเหล่านั้ทะเลาะกันวุ่นวายอยู่เสมอ พ่อสั่งสอนเท่าใดก็ไม่ยอมเลิกทะเลาะกัน วันหนึ่งพ่อจึงบอกให้ลูกทุกคนไปหา แขนงไม้ไผ่มาคนละสองสามอัน เมื่อลูกหาได้ครบทุกคนแล้ว พ่อก็เอาแขนงไม้เหล่านั้มามัดรวมกัน แล้วส่งให้ลูกหักทีละคนก็ไม่มีใครหักได้สักคนเดียว ในที่สุดพ่อได้แก้มัดแขนงไม้ออกแล้วยื่นให้ลูกหักคนละอัน ลูกก็หักได้พ่อจึงสอนลูกว่า “ลูกรัก ถ้าพวกเจ้ารักกัน พร้อมเพรียงกัน ช่วยเหลือกัน กลมเกลียวเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน พวกเจ้าจะมีกำลังมั่นคงเหมือนกับแขนงไม้ไผ่ มัดรวมกันทั้งหมด ใครคิดร้ายก็ทำร้ายพวกเจ้าไม่ได้ หากพวกเจ้าทะเลาะวิวาทแตกแยกกันก็จะเป็นเช่นเดียวกับแขนงไม้ที่แยกเป็นอัน ใครคิดจะทำร้าย ก็จะทำร้ายพวกเจ้าทีละคน ในไม่ช้าไม่นานพวกเจ้าทุกคนก็จะสูญสิ้น”

(คัดมาจากนิทานอีสป)

แบบประเมินการอ่านออกเสียงนิทานเรื่อง อุบายของพ่อ

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ				หมายเหตุ
	4	3	2	1	
1. อ่านออกเสียงถูกต้องตามอักขระวิธี เว้นวรรคตอนถูกต้อง					
2. อ่านออกเสียง ร ล คำควบกล้ำชัดเจน					
3. อ่านตัวสะกดคำถูกต้อง					
4. อ่านแบบเลียนเสียงตัวละคร ใช้น้ำเสียงถูกต้อง					
5. เสียงดังชัดเจน					
รวม					

ได้คะแนน ตั้งแต่ 12 คะแนนขึ้นไปถือว่าผ่านเกณฑ์การประเมิน

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)

แบบประเมิน แบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านออกเสียง และ การเขียนสะกดคำ

สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

เรื่อง การสอนภาษาแบบโฟนิกส์ประกอบกับการสอนภาษาไทยแบบองค์รวมเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง

คำชี้แจง

1. แบบประเมินนี้เป็นแบบประเมินแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านออกเสียง และการเขียนสะกดคำ จำนวน 2 ฉบับ ได้แก่ แบบทดสอบความสามารถด้านการอ่าน และแบบทดสอบความสามารถด้านการเขียน
2. ประเด็นในการประเมินมีทั้งหมด 3 ประเด็น คือ 1) ความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ 2) ความยากง่ายของคำ 3) ความเหมาะสมของคำ โดยพิจารณา ดังนี้ +1 หมายถึง รู้สึกแน่ใจว่าแบบทดสอบข้อนั้นวัดได้ตรงตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้จริง 0 หมายถึง รู้สึกไม่แน่ใจว่าแบบทดสอบข้อนั้นวัดได้ตรงตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้จริง -1 หมายถึง รู้สึกแน่ใจว่าแบบทดสอบข้อนั้นวัดได้ไม่ตรงตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้จริง
3. โปรดพิจารณาประเด็นข้อคิดเห็นต่อแบบทดสอบ แล้วเขียนเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน และ โปรดให้ข้อเสนอแนะในช่องข้อเสนอแนะด้านข้างเมื่อเห็นว่าเป็นประโยชน์ โดยเฉพาะกรณีที่มีความคิดเห็นที่ไม่ตรงตามจุดประสงค์

ที่	คำศัพท์	ความสอดคล้อง กับจุดประสงค์			ความยากง่าย ของคำศัพท์			ความเหมาะสม ของคำ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	+1	0	-1	+1	0	-1	
21	ทะเลสาบ										
22	ที่มายุโก										
23	รูดงค์										
24	นวัตกรรม										
25	นักปราชญ์										
26	นัยน์ตา										
27	โน้ต										
28	บั้งสุกุล										
29	บิณฑบาต										
30	มณฑป										
31	รสชาติ										
32	สไบ										
33	สังเกต										
34	สิงโต										
35	หยากไย่										
36	สาบสูญ										
37	อเนจอนาถ										
38	สักการบูชา										
39	สาปแช่ง										
40	เบญจเพส										

ขอขอบพระคุณ

ผู้วิจัย

แบบประเมินแบบทดสอบความสามารถในการอ่านออกเสียง (เรื่องอุบายของพ่อ) สำหรับผู้เชี่ยวชาญ
เรื่อง การสอนภาษาแบบโฟนิกส์ประกอบการสอนภาษาไทยแบบองค์รวมเพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน
ออกเสียงและการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง

รายการประเมิน									
ความสอดคล้องกับ จุดประสงค์			ความยากง่ายของ เนื้อหา			ความเหมาะสมของ เนื้อหา			ข้อเสนอแนะ
+1	0	-1	+1	0	-1	+1	0	-1	

ขอขอบพระคุณ
ผู้วิจัย

ภาคผนวก ข

คะแนนการทำกิจกรรมระหว่างเรียน
และการทดสอบหลังเรียน

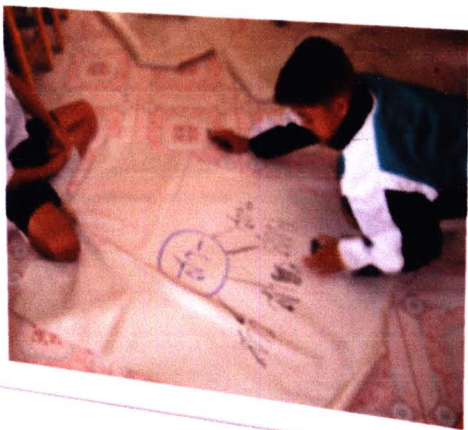
นักเรียนคนที่	คะแนนการทำกิจกรรมและแบบทดสอบหลังเรียน	
	ระหว่างเรียน คะแนนเต็ม 170 คะแนน	หลังเรียน คะแนนเต็ม 40 คะแนน
1	116	22
2	122	24
3	145	35
4	121	30
5	130	36
6	119	26
7	146	30
8	133	31
9	132	33
10	127	25
11	123	24
12	127	36
13	139	29
14	138	33
15	127	30
รวม	1935	484
ค่าเฉลี่ย	129	32.27
E_1/E_2	75.88	80.67

นักเรียนคนที่	คะแนนการทำแบบทดสอบการอ่านออกเสียงและการเขียนสะกดคำ		
	คะแนนแบบทดสอบ การอ่านออกเสียง คะแนนเต็ม 20 คะแนน	คะแนนแบบทดสอบ การเขียนสะกดคำ คะแนนเต็ม 40 คะแนน	คะแนนรวมแบบทดสอบ การอ่านออกเสียงและ การเขียนสะกดคำ คะแนนเต็ม 60 คะแนน
1	13	24	37
2	13	34	47
3	14	38	52
4	14	37	51
5	15	39	54
6	13	26	39
7	15	31	46
8	18	30	48
9	15	29	44
10	13	36	49
11	13	26	39
12	16	27	43
13	14	27	41
14	14	33	47
15	12	35	47
รวม	212	472	684
ค่าเฉลี่ย	14.13	31.47	45.6

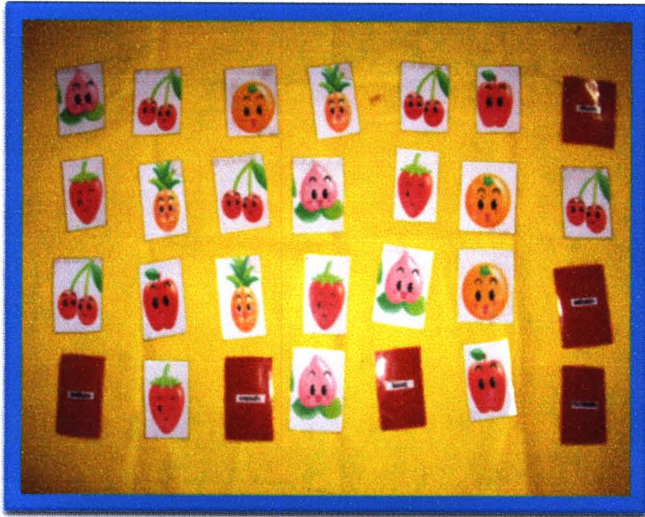
ภาคผนวก ข

ภาพกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการสอนภาษาแบบโฟนิกส์
ประกอบกับการสอนภาษาไทยแบบองค์รวม

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

สื่อที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน

วัดความสามารถในการอ่านออกเสียง

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ – สกุล นางสาวชลารินทร์ สุรินจักร์
วัน เดือน ปีเกิด 26 สิงหาคม 2522

ประวัติการศึกษา

2539	มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนฝางชนูปถัมภ์ อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่
2541	มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนฝางชนูปถัมภ์ อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่
2545	ครุศาสตรบัณฑิต วิชาเอกภาษาไทย วิชาโทประวัติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

ประสบการณ์ในการทำงาน

2550	ครูผู้ช่วยโรงเรียนคอยสามหมื่น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดเชียงใหม่ เขต 3
2553	ครูโรงเรียนบ้านแม่ฮอนขี้เหล็ก สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่
ปัจจุบัน	ครูโรงเรียนบ้านเหมืองแร่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดเชียงใหม่ เขต 3

